

1989 ஏப்ரல் 5] [பேராசிரியர் க. அன்பழகன்]

காரணத்தாலே தான் மாறுபாடே தவிர, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய உரிமையைக் குறைக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. அது எங்கள் நோக்கமல்ல.

திரு. குமரி அனந்தன் : துணை சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று அவர்கள் சுமுகமாகவே போய்விட்டு வந்து விட்டார்கள். எல்லாமே அமைதியாக இருந்தது. ஒரு நிமிட நேரம் தான் ஆயிற்று. அதன் பிறகு ஒவ்வொருவரையும் அனுமதித்ததன்பேரில் தான் இவ்வளவு நேரமாகியது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

7. விதி 109-இன் கீழ் உறுப்பினர் தன்னிலை விளக்கம்.

சென்னையில் வீட்டு வசதி வரிய மனை ஒதுக்கீடு, அடுக்குமாடிக் கட்டட அனுமதி ஆகியவற்றில் நடைபெற்ற முறைகேடுகள் குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை,

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற விதி 109-ன் கீழ் ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் ஒரு தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க எனக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று உங்களை நான் கேட்டுக் கொண்டு, அந்த விதி 109-ன் கீழே நேற்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சட்டமன்றத்திலே என்மீது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தன்னிலை விளக்கம் தர வேண்டுமென்றால், என்னிடம் எழுதிக் கேட்டு, அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தன்னிலை விளக்கத்திற்கு எழுதித் தரவேண்டுமென்று எந்த விதியிலும் இல்லை. அறிக்கை என்றால்தான் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டும். நான் எந்த அறிக்கையையும் படிக்கவில்லை. எனவே விதிப்படிதான் நான் செய்கிறேன்.

விதி 109-ன்படி தன்னிலை விளக்கம் கொடுக்க எனக்கு உரிமை உண்டு. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்தின் எதிர்க்கட்சி சார்பில் பணியாற்றிய பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சட்டமன்றத்திற்குள்ளே வரமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் எதிர்க்கட்சியின் கடமையை அதன் துணைத் தலைவர் என்ற முறையில் இங்கே நான் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

1989 ஏப்ரல் 5

மாண்புமிகு திரு. நாஞ்சில் கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தன்னிலை விளக்கம் என்று சொல்லி விதி 109-ஐக் காட்டுகிறார். ஆனால் அது 110-ல் வருகிறது “A member may, with the permission of the Speaker make a personal explanation although there is no question before the House, but in this case, no debatable matter may be brought forward and no debate shall arise” அதிலே அவர் பேசுவதற்கு இடமே இல்லை, ஸ்கோப்பே இல்லை.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் விதி 110-ஐப் படிக்கிறார்கள். பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு பொருள் குறித்து ஒரு அமைச்சர் அளிக்கிற அறிக்கை அது. நான் சொல்வது விதி 109. (குறுக்கீடுகள்) நான் பேரவைத் துணைத் தலைவரின் அனுமதியின்பேரில் தான் படிக்கிறேன். “உறுப்பினர் ஒருவர் தன்னிலை விளக்கம் ஒன்றினைப் பேரவை முன் பிரச்சினை எதுவும் இல்லையென்றாலும் அளிக்கலாம்” என்றிருக்கிறது. -விதி 109-ன் கீழ்தான் நான் தன்னிலை விளக்கத்தைத்தர முன் வந்துள்ளேன்.

சட்டமன்றத்திலே எதிர்க்கட்சியினுடைய குரல்வளையை நெரிக்கிற விதத்திலே, நான் இந்த அரசினுடைய தவறுகளை, நடைமுறைகளைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன் என்ற முறையிலே என்னைப் பயமுறுத்தும் நோக்கத்தோடும், அச்சுறுத்தும் நோக்கத்தோடும் அவசர அவசரமாக நான் நேற்று வெளிநடப்புச் செய்த உடனே, இன்றைக்கு எப்படி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கோப்புகளைத் தூக்கி மேஜையில் வைத்தார்களோ— அதைப் போல் நேற்றைய தினமும் ஒரு கடிதத்தை உங்களிடம் தந்ததையும் அதைத் திரும்பவும் வாங்கிக் கொண்டதையும், அதற்குப் பிறகு அனைத்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. சார்பில் நாங்கள் வெளிநடப்பு செய்தபோது, அவசர அவசரமாக, சட்டமன்றத்தினுடைய கடந்த 50 ஆண்டுக் கால வரலாற்றிலேயே இல்லாத அளவுக்கு விதி 110-ன் கீழ் ஒரு அறிக்கையைப் படித்தார். இதற்கு முன்பெல்லாம் அரசாங்கத்தினுடைய சார்பில் அவசர பொது அறிவிப்புகள் அல்லது அரச அறிவிப்புகளை அறிவிப்பதுதான் சட்டமன்ற முறையாக, மரபாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதிலே ஒரு குற்றச்சாட்டை ஒரு அமைச்சர்மீது படிக்கிற வகையில்— கடந்த 50 ஆண்டுக் காலமாகச் சட்டமன்ற வரலாற்றிலேயே இல்லாத ஒன்றை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக வேகமாக—என்மீது இருக்கிற ஆத்திரத்தில்— என்னைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்ற உணர்வில் செய்திருக்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, உரையாற்றும்போது, உள் நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது. நான் பொது நன்மைக்காக என்கிற தலைப்பில் சில விவரங்களை

1989 ஏப்ரல் 5]

டாக்டர் மு. கருணாநிதி

இந்த அவைக்குத் தந்தேன். அதன் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்க இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறேன். இதிலே பழி வாங்குவது போன்ற உள்நோக்கம் எதுவுமில்லை.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேசுகிறபோது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உள்நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது. ஆனால் இந்த மன்றத்தில் குற்றச்சாட்டுகளை, மற்ற உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்தில் இல்லாதபோது—தான் விரும்புகிறபடி, விரும்புகிற வகையில்—சட்டமன்ற முறைகளுக்குப் புறம்பாக—மரபுகளுக்கு மாறாக வாசிப்பது என்று நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 110-வது விதியைப் பயன்படுத்திச் செய்ததை நான் முதலிலே கண்டிக்கிறேன்.

சட்டமன்றத்திலே இதற்கு எந்தவிதமான முன்னுதாரணமும் கிடையாது. அப்படி நாங்கள் 11 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சியில் இருந்தபோது, இந்த 110-வது விதியைப் பயன்படுத்தி அப்போதிருந்த அமைச்சர்களோ, முதலமைச்சர் அவர்களோ—இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் படிப்பதைப் போல் படித்திருந்தால்—11 ஆண்டுகளும் அதையேதான் படித்துக் கொண்டிருந்திருப்போம். ஆனால் அந்த வேலையை நாங்கள் செய்யவில்லை. அப்படியெல்லாம் கண்ணியம் மிக்க புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இந்த விதியைப் பயன்படுத்தி எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளையும் முன்னாள் அமைச்சர்கள் எவர் மீதும் இங்கே படிக்கடவா—வாசிக்கடவா முன்வரவில்லை என்பதை நான் இந்த ஞரத்தில் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் செய்கிறீர்கள். செய்யுங்கள். அதைப் பற்றிப் பரவாயில்லை. ஆனால், அந்த அறிக்கையின் வாயிலாகப் பல தவறான தகவல்களை அளித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவையிலே தெரிவித்து அதன் மூலம் என் மீது களங்கம் ஏற்படுத்த, என் மீது கெட்ட பெயர் ஏற்படுத்த, பழி சுமத்த முயன்றிருக்கிறார். அது பத்திரிகைகளிலே செய்தியாக வந்திருக்கிறது. நான் போன பிறகு, அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைச்சருடைய பெயரைச் சொல்ல வில்லை என்று சொல்லிவிட்டு அந்தக் கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் காலத்திலே நான்தான் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். அவருடைய முரசொலி பத்திரிகையிலே, “அ.தி.மு.க. அமைச்சர் அடித்த கோடி கோடி கொள்ளை, சென்னை அடுக்குமாடி கட்டிட ஊழல்” என்று போட்ட “எம்.ஜி.ஆர். மறைந்த உடனே ஊழல்” என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதுபோல தினகரன் பத்திரிகையிலே, காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவரவர்கள் சொன்னதைப் போல, அதிலே தினகரனுக்கு தனி உரிமை இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்—பல விவரங்கள் சபையிலே இருந்து நீக்கப் பட்டதெல்லாம் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சபையிலே,

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 ஏப்ரல் 5]
(முற்பகல் 11.20)

“முதலமைச்சர் தகவல், திருநாவுக்கரசு 13 கோடி ஊழல்”, முதலமைச்சர் கூட அப்படிச் சொல்லவில்லை. அதிலே 13 கோடி அளவுக்கு விலையைக் குறித்து, ஒரு கிரவுண்ட் 4½ லட்சம், 5 லட்சம் என்று விலை போட்டு, இன்றைக்கு இருக்கிற கிரவுண்டின் விலையைப் பெருக்கி 13 கோடிக்கான முறைகேடு நடந்து இருக்கிறது என்று சொன்னார். அதையும் மீறி, அவருக்கு அரசை விட அரசருக்கு நன்றியோடு இருக்கிற வகையிலே, முதலமைச்சருக்கு நன்றி காட்டும் விதத்திலே “திருநாவுக்கரசு 13 கோடி ஊழல்” என்று தலைப்பிட்டு தினகரன் பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது. முதலிலே நான் வன்மையாக அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை மறுக்கிறேன்.

ஒரே ஆண்டிலே 170 ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன என்பது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன வாதம். ஏறக்குறைய 1½ ஆண்டிலே உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், எப்படி அரசு நடக்கிறது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். சென்ற ஆண்டு, அதாவது கவர்னர் ஆட்சியிலே 1—3—1988-லிருந்து 10—1—1989-க்குள், அதாவது 10 மாதங்களுக்குள் போட்ட ஆணைகள் 180 தேதிவாரியாக சென்னால், ஒரே நாளிலே 10 கோப்புகள், 20 கோப்புகள், 30 கோப்புகள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நான் வேதனைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் ஏன் இப்படி உணர்ச்சி வசப்படுகிறார்கள், ஆத்திரப்படுகிறார்கள், பழி வாங்கத் துடிக்கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. 7 ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்த, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அவருக்குத் தெரியாததில்லை. அன்றன்றைக்கு முக்கியமான கோப்புகளில் கையெழுத்திடுகிறாம். பின்னாடல் வீட்டிலே, அலுவலகத்திலே இருக்கிற கோப்புகளை எல்லாம் ஒரு நாள் இருந்து நீங்களே நினைத்துப் பார்த்தால், அல்லது இங்கே படித்துப் பார்த்தால் உங்களுக்குத் தெரியும் அந்தக் கோப்புகளைப் பற்றி எல்லாம். ஒரே நாளிலே 20, 30 அல்ல நூற்றுக்கணக்கான கோப்புகள் கூட கையெழுத்திடும் அமைச்சர்கள் அண்டு. அமைச்சர்கள் வெளியூர்களுக்கு சுற்றுப் பயணம் போகிறார்கள். அவர்கள் திரும்ப வந்து ஒரே நாளில் 100, 200 கோப்புகளிலே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்களும் அதைப்போல கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்; பழைய முதலமைச்சரும் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள்; எல்லா அமைச்சர்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரே நாளிலே 20 கோப்புகளிலே கையெழுத்துப் போடுவது தவறல்ல. ஆகவே இதை நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. சொன்னதற்காகச் சொல்கிறேன். 26-ம் தேதியில் 9, அடுத்து 15-ம் தேதி 9, 24-ல் 10, 29-ல் 12, ஒரு மாதத்தில் 6ல் 11, 12-ல் 18, 20-ல் 20—இப்படி கோப்புகள் டிசம்பர் மாதத்தில் சொல்கிறேன்—இது சம்பந்தமான கோப்புகள்

1989 ஏப்ரல் 5] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கையெழுத்திடப்பட்டுள்ளன. ஆக அமைச்சராக இருக்கிற கடைசி நாளில் கூட கையெழுத்துப் போடலாமா என்று கேட்டார்கள். கவர்னர் ஆட்சியிலே கூட 21-ம் தேதி தேர்தல், 20-ம் தேதி 20 கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதை யெல்லாம் நான் தவறு என்று சொல்லமாட்டேன். அதிகாரிகள் இருக்கும்போது அதைப் போடலாம்; கவர்னர் போடலாம்; அதில் தவறில்லை. நானும் அமைச்சராக இருந்தபோது, நான் கையெழுத்திட எனக்கு முழு உரிமை உண்டு. அந்த அடிப்படையிலேதான் போட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, வேண்டுமென்றே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களே, எம்.ஜி.ஆர். இருந்தபோது கோப்பிலே கையெழுத்துப் போட்டு 20 லட்சம் ஊழல் செய்தார், லஞ்சம் வாங்கினார் என்று. முதலமைச்சரவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது பேசிப் பத்திரிக்கையிலே செய்தி வந்தது. இன்றைக்கு எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. நேற்று என் மீது குற்றம் சொன்னபோது, அதற்கு முன்னாலே சொன்ன குற்றச்சாட்டையே திரும்பக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்குச் சொல்கிறபோது, இன்றல்ல, நான்கு நாள் கழித்து, 5 நாள் கழித்து, 6 நாள் கழித்து, 4-வது நாள், 5-வது நாள், 6-வது நாள் ஒரு கோப்பு என்று போட்டிருக்கிறார்கள்—நான் நினைக்கிறேன், ஸ்பிரிங்ஸ் அண்ணா அவர்கள் இறந்த உடனே அப்படியே இந்த அரசுஸ்தம்பித்துப் போய், அடுத்த நாள், அதற்கடுத்த நாள் கோப்புகளிலே கையெழுத்துப் போடாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கவில்லை. அன்றைக்கு இருந்த முதலமைச்சரவர்கள் இறந்து கிடக்கும்போது தான், முதலமைச்சர் பதவிப் பிரமாணம் நடைபெற்றது; அது ஜனநாயகக் கடமைகளிலே ஒன்று. ஜனநாயகக் கட்சியின் தலைவரின் பூத உடல் கிடக்கும் போது பதவி ஏற்பு நடைபெற்றது. ஏனென்றால் அரசியல் சட்டப்படி வெற்றிடம் இருக்க முடியாது. அதற்கு அடுத்த நாள் கையெழுத்து, நூற்றுக்கணக்கான கையெழுத்து, அதற்கு அடுத்து ஒரு வாரத்தில் நீங்களே போடுகிறீர்கள். அதிலும் நீங்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு மெருகூட்ட—உங்கள் பாணியிலே கலை நோக்கோடு நீங்கள் செய்கிறீர்கள்—கலைஞர் அவர்களைத் தவிர. அதிலே வேறு தார்த்தம் இல்லை என்பது—உங்கள் மனச்சாட்சி அடிப்படையிலே தமிழ் நெஞ்சம், தமிழ் மனச்சாட்சி உண்மையிலேயே உங்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால், உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், அதிலே தவறு இல்லை. வேண்டுமென்றே, உங்களுடைய குற்றச்சாட்டுக்கு மெருகிடுவதற்காக இதை யெல்லாம் சொல்லி இருக்கிறீர்கள்.

அதற்கு அடுத்து, வீட்டு வசதி வாரியத்திலே ஏறக்குறைய 302 கிரவுண்டுகள் பொது ஒதுக்கீட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பது குற்றச்சாட்டு. 240 பேருக்கு ஒதுக்கி இருக்கிறேன்

என்று சொல்கிறீர்கள். 240 பேர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறீர்கள் என்றால் அதிலே கருப்புசாமி பாண்டியன், இதுபோல ஒன்றிரண்டு பேரைச் சொன்னீர்கள். கட்சிக்காரர்கள், வேண்டியவர்களுக்குப் போட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதுதான் அதனுடைய உள்நோக்கம். தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் நீங்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபொழுது—அதில் இன்னொன்றும் சொல்கிறேன்—மிக நயத்தோடு, விநயத்தோடு, நான் சொன்னதைப் போல கலை நயத்தோடு குற்றச்சாட்டுக் களைச் சொல்லி நிரூபிப்பதற்காக Posh Area விலே போட்டிருக்கிறீர்கள், அண்ணா நகர், பெசண்ட் நகர் போன்ற Posh Area விலே போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்தத் திட்டமே அங்கே தான் இருக்கிறது. அண்ணா நகரிலே, பெசண்ட் நகரிலே, கே. கே. நகரிலேதான் இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. நீங்கள்தான் கொண்டு வந்தீர்கள், அந்த Posh Area விலே கொண்டு வந்தீர்கள். அன்றைக்கு நான் நீங்கள் சொல்வதைப் போல கணக்குச் சொன்னால், அரசாங்கத்தினுடைய விலை என்ன தெரியுமா, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே 7,000 ரூபாய் ஒரு கிரவுண்டுக்கு, அதற்குப் பின்னாலே ஆண்டுதோறும் 9,000 ரூபாய், 10,000 ரூபாய், 12,000 ரூபாய் என்று ஆகும்பொழுது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னாலே ஹவுசிங் போர்டுதான் விலையை நிர்ணயம் செய்கிறது, 80,000 ரூபாயாக. அதிலே வணிகத்திற்காக என்று சொன்னால், அந்தப் பரப்பசுக்காக என்று சொன்னால், அதற்கு 1,25,000 ரூபாய். இந்த ஆண்டு 92,000 ரூபாய் என்று உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 10 சதவிகிதம், 12 சதவிகிதம் ஹவுசிங் போர்டு விலையைக் கூட்டி நிர்ணயம் செய்கிறது. எனவே, 7,000 ரூபாய் என்று ஒரு கிரவுண்டுக்கு இருந்த பொழுது, நீங்கள் சொல்கின்றபடி கணக்குப் பார்த்தால் இன்றைக்கு ஒரு இலட்சம், 80,000 ரூபாய் கவர்ன்மெண்ட் ரேட், ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே இருப்பதைக் கணக்குப் போட்டு, 13 கோடி ஊழல் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்த ரேட்டிலே சொன்னால் நீங்கள் போட்டிருப்பது, அண்ணா நகரிலே இருக்கிற அத்தனை வீடுகளும், பெசண்ட் நகரிலே இருக்கிற அத்தனை வீடுகளும் இதுபோல பொது ஒதுக்கீட்டிலே போடுவதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டன. சேட்டிடம் சென்று வட்டிக்கு வாங்கி யாராவது தனியார் வாங்கிக் கொள்வார்கள்.

ஹவுசிங் போர்டு எதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட இடத்தை எடுத்து ஆர்ஜிதம் செய்து கிரவுண்ட் ஒன்றுக்கு எவ்வளவு என்று பிரித்துக் கொடுப்பதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகவே, குறைந்த விலை நிர்ணயித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதைத்தான் நீங்கள் 7,000 ரூபாய், 8,000 ரூபாய், 14,000 ரூபாய் என்று இங்கே கொடுத்தீர்கள். அதற்கு ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே இன்றைக்குக் கணக்குப் போட்டால் எவ்வளவு வரும் தெரியுமா?

1989 ஏப்ரல் 5] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

13,000 கோடி வரும் நீங்கள் 13 கோடி என்று சொன்னீர்கள். நான் கேட்கிறேன். அண்ணா நகர், பெசண்ட் நகர், கே. கே. நகர் ஆகிய இடங்களில் இதைப் போல தனியார் வீடுகளையெல்லாம் எடுத்து 7,000 ரூபாய்க்கு நீங்கள் போட்டீர்களே, அன்றைக் கிருந்த ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே அது 2 இலட்சம் ரூபாய் இருக்கும். இன்றைக்கு 5 இலட்சம் இருக்கும், 4 இலட்சம் இருக்கும் என்று கணக்குப் போட்டார்கள். அன்றைக்குக் கணக்குப் பார்த்தால் 13,000 கோடி ரூபாய் அரசுக்குச் சொந்தமானது அந்த அளவிற்கு அதிலே ஊழல் நடந்திருக்கிறது, முறைகேடு நடந்திருக்கிறது. அன்றைய அரசுக்கு, அமைச்சருக்கு, அந்தத் துறையிலே இருந்த அமைச்சருக்கோ அல்லது முதலமைச்சருக்கோ 13 கோடி ரூபாய் பேரளவு என்று நானும் சொல்லலாம். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அன்றைக்கிருந்த அரசாங்கத்தினுடைய விலையைத்தான் நீங்கள் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

அதுபோலத்தான் அன்றைக்கு ஹவுசிங் போர்டு என்ன விலையை நிர்ணயித்ததோ அதையேதான் நாங்களும் போட்டோம். இன்னும் நான் சொல்வேன். மனச்சாட்சியுள்ள பல அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். படித்துப் பார்த்தால் தெரியும் அந்தக் கோப்புகளிலே. கட்சிக்காரர்கள் சிலபேர் இடம் பெற்றிருக்கலாம். நீங்கள் போடவில்லையா? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே இன்றைக்கிருக்கின்ற அமைச்சர்கள், அவர்களுடைய உறவினர்கள், சட்டமன்ற, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள், ஒன்றியச் செயலாளர்கள் என்று இந்த அளவிலேதான் அண்ணா நகரிலே, கே. கே. நகரிலே அத்தனை வீடுகளும் அன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டன; இடங்களும் ஒதுக்கப்பட்டன. எனவே, நாங்களும் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் கட்சிக் காரர்களுக்குப் போட்டிருக்கலாம். சில பேருக்குப் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் அரசுத் துறை அதிகாரிகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அவர்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே வாங்க முடியாத காரணத்தினாலே, வெளியே அதிக விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது என்ற காரணத்தினாலே தான் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அதுவும் சென்ற ஆண்டு ஹவுசிங் ஆண்டாக உலகம் பூராவும், இண்டர்நேஷனலாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அந்த அடிப்படையிலே வீடுகள் அதிகமாகக் கட்டப்பட்டன. அடுக்கு மாடிகளும் கட்டப்பட்டன. இடங்களையும் நாங்கள் பிரித்துக் கொடுத்தோம். அப்படிக் கொடுக்கிற பொழுது பெரும்பான்மை அதிகாரிகளுக்குத்தான் போட்டிருக்கிறேன். அதிகாரிகளிடத்திலே, ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளிடத்திலே, ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகளிடத்திலே, ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடத்திலே 5 இலட்சம் இலஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு கொடுத்தேன் என்று சொல்கிறீர்களா? ஏன், நீங்கள் மனச்சாட்சியோடுதான் இந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லுகிறீர்களா? ஆகவே, இந்த 240 இடத்தை ரத்துச் செய்வோம் என்று சொல்கிறீர்கள், அதைப்பற்றி நாங்கள்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1989 ஏப்ரல் 5]

கவலைப்படவில்லை. இதுபோல, அரியானாவிலே திரு தேவிலால் சிப் மினிஸ்ட்ராக வந்ததற்குப் பின்னாலே, கொண்டு வந்தார். அதற்கு முன்னாலேயிருந்த அரசாங்கம் 500 பிளாட்டோ போட்டது, அவர் வந்து ரத்து செய்தார். அவர்களெல்லாம் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போனார்கள். அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலையைக் கொடுத்து, அவர்கள் முறைப்படி கட்டித்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அது தவறு என்று சொல்லி, திருப்பிக் கொடுங்கள் என்று ஹைகோர்ட் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை.

இன்னொரு குற்றச்சாட்டாக நீங்கள் சொல்வது, பொதுவாக இரண்டரை கிரவுண்டை போடலாம். நீங்கள் ஏழரை கிரவுண்டைப் போட்டிருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னீர்கள். நீங்களே சொல்கிறீர்கள், 302 கிரவுண்டை 240 பிளாட்டாக என்று, சராசரியாகப் பாருங்கள், ஒன்றேகால் கிரவுண்ட் வரும் ஒவ்வொன்றும். இன்னும் சொல்லப் போனால், கால், அரைக்கால், ஆயிரம், எழு நூறு என்று சொல்லி (artisan plot) நீங்கள் போட்டிருக்கிற 240 பேரிலே நூற்றுக்கு மேலே அப்படித்தான் இருக்கும். இது ஒன்று. ஏழரை கிரவுண்ட், ஏழரை கிரவுண்ட் என்று போட்டது மருத்துவமனைக்கு. அது மருத்துவமனை கட்டுவதற்காக வாங்கப்பட்டது. அதுவும் நான் உங்களுக்கு இன்னும் அழுத்தமாகச் சொல்கிறேன், அதுகூட சாதாரண ரேட்டிலே போடப்படவில்லை, சாதாரணமாக வீடு கட்டுவதற்கு 80,000 ரூபாய் என்றால், திரு தம்பிதுரைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது 1,25,000 ரூபாய்க்கு. கமர்ஷியல் ரேட்டிலே போட்டு, ஹாஸ்பிடல் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக, 'காம்ப்ளெக்ஸ் போடுகிறேன், பொது மக்களுக்குச் செய்கிறேன்' என்று கேட்ட காரணத்தினாலே அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. எனவே, அது ஒன்று. இன்னொரு டாக்டருக்கு ஒன்று.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : குறுக்கிட விரும்பவில்லை. கடைசியாக விளக்கமாகப் பதில் அளிக்கவிருக்கிறேன். குறுக்கிட விரும்பவில்லை. இருந்தாலும் ஒரு விளக்கம். பிரச்சினையே, ஹவுசிங்கிற்காக உள்ள இடங்களை ஒதுக்கியிருந்தாள் பரவாயில்லை. சமூக நலக் கூடம், பூங்கா என்று இருந்த இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திரு தம்பிதுரைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடம்கூட கடைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடம் அவருக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் குற்றச்சாட்டு.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) நேற்று முதலமைச்சர் அவர்கள் 6 பக்கம் படித்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். நான் பிரச்சினை எதையும் எழுப்ப விரும்பவில்லை. என்னுடைய உரிமையைக்

1989 ஏப்ரல் 5] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

காப்பாற்றும் விதத்திலே, ஜனநாயக ரீதியாக செயல்படுவதற்கு என்னை, தயவுசெய்து, விடுங்கள். எவ்வளவு குற்றச்சாட்டுக் களை வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். அதற்கு மறுப்பு சொல்ல அதைப்பற்றி இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பேச அனுமதி தாருங்கள். (குறுக்கீடு). தயவுசெய்து இந்த மாதிரி ஒரு சீனியர் மெம்பர் குறுக்கிட்டால் என்ன அர்த்தம்? Please co-operate with me. நீங்களும் நானும் எதிர்க்கட்சிதான். (குறுக்கீடு). நான் ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அப்படி இருக்கும்போது, தயவு செய்து குறுக்கிட வேண்டாம். நான் முடித்தவுடனே பேசுங்கள். நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, நீங்கள் இந்த மாதிரி குறுக்கிட்டுப் பேசிக் கொண்டிருந்தால், எதிர்க்கட்சிகளுக்குள்ளே என்ன ஒற்றுமை இருக்கிறது? நீங்களும் ஒரு எதிர்க்கட்சி. நானும் ஒரு எதிர்க்கட்சி, எனவே, தயவு செய்து கோஆப்பரேட் பண்ணுங்கள்.

எனவே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை ஒதுக்கியதிலே தவறில்லை. ஒதுக்கலாம், அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், “பூங்கா, பள்ளிக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை எப்படி ஒதுக்கலாம், அதற்காக ஒதுக்கிய இடங்களை எப்படி நீங்கள் ஒதுக்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு” என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதற்கும் பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். அதைப்போன்று இப்போதுதான் நடந்துள்ளதா? இதற்கு முன்னாலே நடக்கவில்லையா? நான் கேட்கலாம். இன்றைக்குக் கூட அமைச்சராக இருக்கிற சிலருக்கு சில ஹவுசிங் காம்பளக்ஸ்கள் இருக்கின்றன: ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ்கள் இருக்கின்றன. நான் நாகரீகம் கருதி பெயரைச் சொல்லாமல் விட்டுவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு). பெயரைச் சொல்லவில்லை. ஆனால், இதெல்லாம் ஷாப்பிங் காம்பளக்ஸ்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்கள்தான். அன்றைக்கு மாற்றித் தரப்பட்டு இருக்கின்றன. இது நாங்கள் நில ஆர்ஜிதம் பண்ணி எடுத்தது அல்ல. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, தி.மு.க. ஆட்சியிலேதான் அந்த இடங்கள் எல்லாம் நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டது. அப்படி ஒதுக்கப்படுகிற போது, 4, கிரவுண்ட், 2 கிரவுண்ட் என்று சொல்லி, ஆங்காங்கே பார்சு என்றும், பள்ளி என்றும் சொல்லி ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், அவைகள் எல்லாம் இந்த 20 ஆண்டுகளிலே பார்க்கிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை கார்ப்பரேசன் டேக் ஓவர் செய்யவில்லை. பள்ளிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்காக வழங்கப்பட்ட இடங்களை எடுக்கவில்லை. ஆகவே, பார்க்கிற்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தை, கார்ப்பரேசனிடத்திலேயிருந்து நாங்கள் எடுக்கவில்லை. கல்வித்துறைக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை. நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அந்த இடங்கள் எல்லாம் 20 ஆண்டுக் காலமாக, வெற்றிடமாகக்கிடந்து பக்கத்திலே வீடுகள் இருக்கும், அதற்குப் பக்கத்திலே 4 கிரவுண்ட்

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

[1989 ஏப்ரல் 5]

ஒதுக்கியிருப்பார்கள் பார்க் என்று போட்டு. கார்ப்பரேசன், பார்க் வேண்டாம், பக்கத்திலே பெரிய பார்க் இருக்கிறது என்று சொல்லி, எடுக்காமல் இருப்பார்கள். அந்த 4 கிரவுண்டிலே என்ன என்ன நடந்தது? சமுதாயத்திற்கு விரோதமான, சட்டத்திற்குப் புறம்பான கள்ளச்சாராயம் விற்பது, அங்கே மலஜலம் கழிப்பது போன்ற தவறான காரியங்களுக்கு அந்தச் சிறு சிறு இடங்கள் பயன்பட்டன. இதையெல்லாம் பக்கத்திலே இருக்கிற வீட்டுக்காரர்கள்—கூட நீங்கள் சொன்னீர்களே, அதைப் போல பொது மக்கள் எல்லாம்—ரெப்ரசண்டேசன் கொடுத்தார்கள். அதையெல்லாம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு, ஹவுசிங் போர்டு என்ஜினியர்கள் பரிந்துரை செய்து அனுப்புகிறார்கள். வாய் மூலமாக அமைச்சரிடத்திலேயிருந்து உத்தரவு போட்டார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வாய் மூலமாக ஏதாவது இடம் இருந்தால் அனுப்புவது என்று சொல்வது மாபெரும் ஜனநாயகக் குற்றமாக என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள்தான் சொல்ல வேண்டும். நீங்கள் அப்படிச் சொல்வதில்லையா? அதிகாரிகளுக்கு எல்லாமே எழுத்து மூலமாகத் தான் கொடுக்கிறீர்களா? அப்படியென்றால், தொலைபேசியே தேவையில்லையே. முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், அமைச்சர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் தொலைபேசி எதற்கு? எனவே, தொலைபேசியிலே தகவல் சொல்லி, ஏதாவது இடம் இருந்தால் அனுப்புவது என்று கேட்பதிலே தவறில்லை. ஏன் என்றால், ஆயிரக்கணக்கான பெட்டிச் சனங்கள் வருகின்றன இடம் கொடுங்கள் என்று சொல்லி. அதை வைத்து, இடம் இருந்தால் அனுப்புவது, போடுங்கள் என்று சொல்கிறோம். அதிகாரிகள் அனுப்புகிறார்கள். அந்த இடத்தை அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறோம். அதுவும் எத்தனை? நீங்களே படித்தீர்கள் 4 கிரவுண்ட், 2 கிரவுண்ட் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்படித் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட மலஜலம் கழிப்பதற்கு, கள்ளச்சாராயம் விற்கப்படுவதற்கு, இன்னும் பலவிதமான பிரத்தல் போன்ற ஒழுங்குகள் நடந்த இடங்களை அந்தந்தத் துறைகளுக்கு ஒதுக்கப்படாமல் இருக்கிற இடங்களை, சில நேரங்களில் அதை ஏலத்திற்கு விட்டும் அதை கமர்சியல் ரேட்டுக்கு எடுக்காமல் இருக்கிற இடங்களை, அரசு நிர்ணயித்த அந்த விலைக்கு மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலே என்ன மாபெரும் ஊழல் நடந்துவிட்டது, இதிலே நான் மட்டும்தானா? எனக்கு முன்னாலே இருந்த அமைச்சர்களும், அதற்கு முன்னால் இருந்த உங்களுடைய அமைச்சருடைய காலத்திலேயும் இது போன்ற பிரச்சினைகள் இல்லையா? நீங்களே சொன்னீர்கள் பல குற்றச்சாட்டுக்களை. அப்படிப்பட்ட பிரச்சினை, வருகிறபோது—ஒரு அமைச்சருடைய மகனுக்கு எல்லாம் போடப்படுகிற பிரச்சினை வருகிறபோது, திரு. நல்லுசாமி அமைச்சர் இருந்தபோது—இது அமைச்சருக்கு உள்ள பிரத்தியேக உரிமை, யாருக்கு வேண்டுமானாலும் போடலாம். அதை இங்கே எழுப்பக்கூடாது என்று சொல்லி, சபாநாயகர் தீர்ப்புச் சொல்லி, அன்றைக்கு சபைக்குறிப்பிலேயிருந்து நீக்கப்பட்டு, அந்தப்

1989 ஏப்ரல் 5] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

பிரச்சினை முடிக்கப்பட்டது. தி.மு.க. உறுப்பினர் திரு. ரகுமான் கான் தான் எழுப்பினார் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, இவைகள் எல்லாம் கடந்த காலத்திலே இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நடந்திருக்கிற முறைகள். இது ஒன்று. ஆக நான் சொல்ல விரும்புவது இப்படி எந்தவிதமான ஒழுங்கீனங்களோ, தவறுகளோ, இடங்களை, மனைகளை ஒதுக்கியதிலே நடைபெறவில்லை என்பதை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நீங்கள் சொன்னீர்கள் 80 ஆயிரத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறேன், 1 இலட்சத்திற்கு கொடுத்திருக்கிறேன் என்று. அதை நான் கொடுக்க வில்லை. ஹவுசிங் போர்டு பிக்ஸ் பண்ணிய ரேட்டிலே, கவர்ன்மென்ட் பிக்ஸ் பண்ணிய ரேட்டிலே, வருடா வருடம் பிக்ஸ் பண்ணிய ரேட்டிலே கொடுத்திருக்கிறோம். இதை நீங்கள் ஒப்பன் மார்க்கெட் ரேட்டிலே பெருக்கி, நான்காலே பெருக்கி, ஐந்தாலே பெருக்கி, 13 கோடி, 14 கோடி என்று கணக்குப்போட்டு அமைச்சர் ஊழல் செய்திருக்கிறார் என்று சொல்வது, அதுவும் உங்கள் பத்திரிகை முரசொலியில் சொல்வது, தினகரன் பத்திரிகையில் சொல்வது, அதை நீங்களே போட்டு அழகு பார்ப்பது, அமைச்சருக்கு அழகுதானா என்பதை முதலமைச்சருடைய கவனத்திற்கு விட்டுவிடுகிறேன்.

இன்னொரு பிரச்சினை. எம்.எம்.டி.ஏ. இந்த எம்.எம்.டி.ஏ. வைப் பொறுத்தவரையில், எம்.எம்.டி.ஏ. வருவதற்கு முன்னாலே Town and Country Planning Act) இருந்தது. நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், பாருங்கள் எம்.எம்.டி.ஏ. கூட அதை ஆட்சேபித்து இருக்கிறது என்று, நீங்கள் அழகாகக் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்ல பல்லாண்டுகளாகப் பழகியிருக்கிறீர்கள். எனக்கு அந்த அளவிற்கு அனுபவம் இல்லை. என்ன சொல்கிறீர்கள்? எம்.எம்.டி.ஏ. மறுத்ததற்குப் பின்னாலேதான், அப்பீலே கவர்ன்மெண்டுக்கு வரும். எம்.எம்.டி.ஏ. ரைட்சுக்கு உட்பட்டிருந்தால், அவர்களே கொடுத்து விடுவார்கள். கவர்ன்மெண்டுக்கு அப்பீல் எதற்காக வருகிறது? ஆகவே, எம்.எம்.டி.ஏ. ஆட்சேபணை செய்ததற்குப் பின்னாலேதான், அமைச்சருக்கு, அரசுக்கு அதிகாரம் இருக்கிற காரணத்தினாலேதான், அரசுக்கு அப்பீல் வருகிறது. அந்த அப்பீலைப் பரிசீலனை செய்கிறோம். சில கோப்புகளிலே அதிகாரிகளே பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். 174-லும் அதிகாரிகளுடைய பரிந்துரை வரவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. பலவற்றிலே அதிகாரிகள் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். சில வற்றிலே எதிர்ப்பும் தெரிவித்திருப்பார்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லியிருப்பார்கள். ஆனால், அதற்கு விலக்கு கொடுக்கும் அதிகாரம் ஒரு அமைச்சருக்கு உண்டு. அதிகாரி சொல்வதைத்தான் செக்ரட்டரி எழுதுவதைத்தான் அப்படியே ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு அமைச்சர் கையெழுத்து போட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு ஒரு அமைச்சர் தேவையில்லை, அமைச்சரவையே தேவையில்லை. நம்முடைய கருத்துக்களை எழுதுவதில் நமக்கு உரிமை

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) [1989 ஏப்ரல் 5]

இருக்கிறது. முடிவு எடுக்கப்பட்டு, அந்த வகையில் தான் உத்தரவு இடப்பட்டிருக்கிறது. என்ன ஜி.ஓ. போட்டாலும், ஜி.ஓ.வில் தான் லஞ்சம், ஊழல், பணம் என்று சொன்னால் நீங்களும் ஜி.ஓ. போடுகிறீர்கள். இன்னும் இருக்கப் போகிற காலங்களிலும் போடப் போகிறீர்கள். ஒவ்வொரு ஜி.ஓ.வையும் எடுத்துக் கொண்டு, அதை எல்லாம் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டு தான் போட்டிருக்கிறார்கள், பணம் வாங்கிக்கொண்டு தான் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் சொன்னால் அனுமதிப்பீர்களா? இது நியாயம்தானா? இப்போது கூட நான் சொல்வேன். இது முழுவதும் இந்த ஓராண்டிலே வந்த ஜி.ஓ. காப்பிகள் தான். ஒவ்வொரு துறையின் சார்பிலும் இப்படித்தான் போடப்படுகின்றன. எனவே, அப்படிப் போடப்பட்டதற்கு எல்லாம் அதிலே ஒரு “மோடிவ்” கற்பித்து, அதில் லஞ்சம், லாவண்யம் என்று சொல்வதே தவறு. அதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன், மறுக்கிறேன், ஆட்சேபிக்கிறேன். சரி, இப்படிக் கட்டுகிறார்கள் அது நியாயம் தானா? சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, விதிக்குப் புறம்பாகக் கட்டலாமா? அப்படிக் கட்டினால், அனுமதி கொடுக்கலாமா என்று கேட்டால், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே, உங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, அந்தக் கட்சிக்குக் கட்டியிருக்கிறீர்களே ஒரு கட்டிடம், அறிவாலயம், அதைச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டுத்தான் கட்டியிருக்கிறீர்களா? அதைத் தயவு செய்து விளக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்காட்சா : நான் ஒன்றும் குற்றச்சாட்டு சொல்லவில்லை. அண்ணா அறிவாலயம் பற்றி இப்போது ஹைக்கோர்ட்டில் வழக்கு இருக்கிற காரணத்தால் அதைப் பற்றிப் பேசக் கூடாது.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா அறிவாலயம் அன்றைக்குச் சட்டத்திற்குப் புறம்பாக, விதிகளுக்குப் புறம்பாகக் கட்டப்பட்டது. அனுமதி இல்லாமலேயே அது கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. எத்தனையோவற்றிற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்களே, இதற்கும் கொடுத்திருக்கலாமே என்று நீங்கள் கேட்கலாம். மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர், முன்னாள் சபாநாயகர் புலவர் கோவிந்தன் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்திலே சொன்னார். இது ஒன்றும் புதிது அல்ல. பல பேருக்கும் கொடுக்கிறோம். இதற்கும் தாருங்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே அவர் கேட்டார், ஆனால் என்ன நடந்தது என்றால் கட்டி முடித்துவிட்டு, அரசுக்கு அப்பீல் செய்திருந்தீர்கள், முதலமைச்சர் உத்தரவு போட்டிருந்தார். கட்டி முடித்திருந்தால், அந்தக் கோப்பு முதலமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டுமென்பது அந்த உத்தரவு. அந்த உத்தரவின்படி நான் அந்தக் கோப்பை நிராகரிக்கக் கூட அல்ல, அந்தக் கோப்பைப் பார்த்தால் தெரியும். அதில் மறுத்து எழுதவில்லை. கொடுக்க

1989-ஏப்ரல் 5] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

வேண்டாம் என்று எழுதவில்லை. அது கட்சியினுடைய கட்டிடம் என்ற காரணத்தினாலே அந்தக் கோப்பை முதலமைச்சருடைய ஆணைப்படி நான் முதலமைச்சருக்கு சுற்றனுப்பி வைத்தேன். இன்றைக்கு அதற்குப் பிறகு கவர்னருடைய ஆட்சியிலே காங்கிரஸ் பவனம். அது மட்டுமல்ல, அண்ணா அறிவாலயம். இன்னும் பல கட்டிடங்களுக்கு, 4, 5 கட்டிடங்களுக்கு கவர்னருடைய ஆட்சியிலே போட்டிருக்கிறார்கள். நான் தவறு என்று சொல்லவில்லை. போடலாம். அது அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய கட்டிடம். இது உங்களுடைய முதலமைச்சருடைய சொந்தக் கட்டிடம் என்று நான் சொல்லவில்லை. தி.மு.க.-வினுடைய சொந்தக் கட்டிடம் என்று நான் சொல்லவில்லை. தி.மு.க. கட்சிக்காக நீங்கள் பயன்படுத்துகின்ற கட்டிடம். பொது நோக்குக்காகக் கட்டியிருக்கிறீர்கள். இப்படித்தான் அண்ணா நகரிலும், நாங்களும் மற்றவர்களும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதிலே நான்கைந்து மருத்துவ மனைகள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் வரிசையாக நீங்கள் பார்த்தால் தெரியும். அதையெல்லாம் எதற்காகக் கட்டுகிறார்கள்? ஒரு கிரவுண்டில் தனியாகக் கட்டினால் கிரவுண்டிற்கு மட்டும் ரூ. 5, 6 இலட்சமாகும். அதிலே வீடு கட்டுவதற்கு இன்னும், ரூபாய் 2, 3 இலட்சங்கள் ஆகும். அந்த இரண்டு கிரவுண்டை டெவலப் பண்ணி, காம்ப்ளக்ஸ் கட்டும்போது, அதிலே 10 வீடுகள் கட்டுவார்கள். ஒரு வீடு என்பது ரூ. 1 இலட்சத்திற்கு, அல்லது ரூ. 2 இலட்சத்திற்கு முடியும். அதற்காகத்தானே இந்தத் திட்டமே இருக்கிறது. சென்னையிலே மட்டும் தான் அடுக்கு மாடி கட்டுகிறார்களா? பெங்களூரில் இல்லையா? கல்கத்தாவில் இல்லையா? டில்லியில் இல்லையா? பம்பாயில் இல்லையா? அங்கேயெல்லாம் இந்த விதிகளைப் பயன்படுத்தித்தான் அடுக்கு மாடி கட்டுகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் அதை வரவேற்கிறார்கள். இட நெருக்கடியைக் குறைக்க, மக்கட் தொகைக்கேற்ப அவர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கத்தானே அடுக்கு மாடி கட்டுகிறார்கள். வணிகப் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப அவர்களுக்கு வணிக அலுவலகங்கள் கட்டித் தர மற்ற நகரங்களிலே எல்லாம் அவற்றிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து அடுக்கு மாளிகைகளைக் கட்டித் தருகிறார்கள். பம்பாயைப் போய்ப் பார்த்தால் தெரியும். முதலமைச்சருக்குத் தெரியாதது அல்ல. அப்படி அங்கேயும் அனுமதிக்கப்பட்டது. இதிலே எந்தத் தவறும் நடைபெறவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியில் முன்னாலே இருந்த முரசொலிக் கட்டிடம். அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் இருக்கிறபோது தான் 1974-லே கிரவுண்ட் ப்ளஸ் 4, அதாவது 5 மாடியிருக்கிறது. அதிலே ஒரு விதியும் அனுசரிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் கட்டிக் கொண்டு அனுமதி பெற்றுக்கொள்ளவில்லையா? முரசொலி மாற்றப்பட்டதற்குப் பின்னர், ரூ. 2 இலட்சம் கேஷாகக் கொடுத்து, மாதம் வாடகை வந்து, அதை வாங்கிக்கொண்டிருக்

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

[1989 ஏப்ரல் 5]

கிறார்களே, அது யாருக்காவது போகட்டும், எனக்குக் கவலையில்லை. அதற்குத் தரவில்லையா? அது அனுமதிக்கப் படவில்லையா? சொந்தத்தில் நீங்கள் அனுபவித்துக் கொள்ள வில்லையா? இதெல்லாம் நடக்கவில்லையா? அதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே புதியதாக ஏதோ பிரம்மாஸ்திரத்தை உபயோகப்படுத்தி, அப்படியே என்னை சாய்த்து விடுவதைப் போல் முதலமைச்சரவர்கள், தினம் தினம் கோப்புகளை மேஜைமீது தூக்கி வைப்பதும், எம்.எம்.இ.ஏ., எம்.எம்.இ.ஏ., என்று என்னைப் பயமுறுத்துவதும், அதனால் என்னுடைய குரல்வளையை நெறித்துவிடமுடியாது. தொடர்ந்து என்னுடைய ஜனநாயகக் கடமைகளைச் செய்வேன். நீங்கள் என்ன பயமுறுத்தினாலும் சரி, என்ன வழக்குப்போட்டாலும் சரி, என்னுடைய கடமைகளை நிறைவேற்றுவேன். உங்கள் மேல் இல்லாத வழக்குகளா? சர்க்காரியா கமிஷன் இல்லையா? சதாசிவம் கமிஷன் இல்லையா? இன்னும் எத்தனையோ கமிஷன்கள். இதிலே எல்லாம் நீதிபதிகள் குற்றம் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவற்றைக் காண்பிக்கவா? இவை முழுவதும் குற்றச்சாட்டுகள்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். சுருக்கமாகப் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: குற்றவாளிக் கூண்டில் தி.மு.க., தி.மு.க. ஆட்சியில் அலங்கோலங்கள், அவற்றைக் காண்பிக்கவா? ஒவ்வொன்றாக. தனியாக சட்டமே இயற்ற வில்லையா? பிரத்யேகமாக ஆரம்பிக்கவில்லையா? குளோப் தியேட்டர். இவற்றைச் சொல்ல முடியாதா? எத்தனை பிரச்சினைகள் இதுபோன்று. தனி சுயநலனுக்காக தனித்தனிச் சட்டங்களை இயற்றியே, சட்டத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்த வில்லையா உங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில்? ஆக முதலமைச்ச ராக இருக்கிறீர்கள் என்கின்ற காரணத்தினாலே யாரை வேண்டுமானாலும் எது வேண்டுமானாலும் பேசி, பழி வாங்கலாம், அவமானப்படுத்தலாம், என்று என்ன குற்றச்சாட்டுக்கள். வேண்டுமானாலும் சொல்லி பழி வாங்கலாமென்று முயற்சிப்பது தியாயம் தானா? மனசாட்சியைப் பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இது மனசாட்சியோடு செயல்படுகின்ற காரியம்தானா?

(முற்பகல் 11-40)

நாளைக்கு உங்கள் மாதிரியே வந்து படிக்க முடியாதா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அமைத்திருக்கிறார்களே இந்த அரசு, போனதற்குப் பின்னால் தினம் தினம் இது போன்று சொல்ல முடியாதா? அப்போது நாங்கள் வருகிறோம் அல்லது வேறு யாரோ வருகிறார்கள். வருகிற ஆட்சி இது போன்ற அமைச்சர்களின் மீது ஊழலைக் கொண்டு

1989 ஏப்ரல் 5] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

வந்து படிக்க முடியாதா? தினம் தினம் நீங்கள் போட்டிருக்கிற ஜி.ஓ.-க்களுக்கு எல்லாம் உள் நோக்கம் கற்பிக்க முடியாதா? இது நியாயம் தானா? தர்மம் தானா? எதிர்க்கட்சியை முறையோடு சட்டமன்றத்திலே செயல்பட விடுகிற முறை இது தானா என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டு, என்மேலே சொன்ன அத்தனை குற்றச்சாட்டுகளையும் நான் அடியோடு மறுக்கிறேன். இதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயிருந்து நடந்து வந்திருக்கின்றன. நான் இதிலே எந்தச் சட்டத்தையும் புதியதாக இயற்றவில்லை. எந்த உரிமையையும், அதிகாரத்தையும் நான் புதியதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஹவுசிங் போர்டிலே இருக்கிற விதிமுறை களைப் பின்பற்றி, இந்த மாநிலத்திலே மட்டும் இல்லை, எம். எம்.டி.ஏ. எந்தெந்த மாநிலங்களிலேயெல்லாம் இருக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் என்னென்ன விதிமுறைகள் பின்பற்றப்படு கின்றனவோ அவைகளைத்தான் நானும் இங்கே பின்பற்றியிருக் கிறேன். இதிலே 2, 3 கட்சிக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதோ அல்லது விதியைத் தளர்த்துவதோ என்ன பிரச்சினைகள் வருகிறதோ வந்திருக்கலாம். சில ஆயிரம் பேர்கள் முயற் சிக்கிறார்கள், அதிலே போடுகிறோம். ஒருவர், இருவர் என்று கொடுத்த முறையிலே தவறு இருக்கலாம். உங்கள் காலத்திலே எத்தனை பேர்களுக்குத் தந்திருக்கிறீர்கள், ஒன்றா, இரண்டா? மூன்று நான்கு வீடுகள் வாங்கியிருக் கிறார்கள். அமைச்சர்களே வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லாம் நடந்திருக்கிறது என்று அதை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இதிலே நான் எந்தவித தவறும் செய்யவில்லை, எந்தவித முறைகேடும் செய்யவில்லை. எனவே இது போன்ற பயமுறுத்தல், அச்சுறுத்தல் போன்ற பணிகளிலே ஈடுபட வேண்டாம். எங்களை அச்சுறுத்த முடியாது, பயமுறுத்த முடியாது, எங்களுடைய பணிகளை எதிர்க்கட்சி என்ற முறை யிலே நாங்கள் தொடர்ந்து செய்வோம் என்பதை உங்களுக்குச் சொல்லி, நீங்கள் செய்த இந்த நடைமுறை தவறு. தவறான முன் உதாரணத்தைக் காட்டுகிறீர்கள். இதையே சட்டமன்றத்திலே முன்மாதிரியாக வைத்துக் கொண்டு யாரும் எந்த அமைச்சர் மேலேயும் படிக்கலாம், முதலமைச்சர் மேலே யும் படிக்கலாம். நீங்கள் ஜி.ஓ.-வே போடாமல் ஆட்சி செய் யப்போவதில்லை. இப்போது நீங்கள் அந்த அதிகாரத்தை ரத்து செய்யுங்களேன் பார்ப்போம். எம்.எம்.டி.ஏ.-வே எடுக்க வேண்டும், அரசுக்குத் தரக்கூடாது என்று. சென்னை யிலே அடுக்கு மாளிகைகளை கட்ட மாட்டோம் என்று ஜி.ஓ. போடுங்கள். நிறைவேற்றுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னதையே சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். கால நேரத்தையும் அனுசரிக்க வேண்டும். பேரவையினுடை நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக, குந்தகம் இல்லாமல் நடைபெற

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்) [1989 ஏப்ரல் 5]

வேண்டும். ரிபீட்டட் லேங்க்வேஜ், சொன்னதையே சொல்லுகிறீர்கள். சுருக்கமாகப் பேசுங்கள்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நீங்கள் மேலே உட்கார்ந்திருக்கிற காரணத்தினாலே எது வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். சொல்லாததைத் தான் சொல்கிறேன்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகிறீர்கள். அதை எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமை.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் சொல்லுங்கள். என்னுடைய கடமையை நானும் செய்கிறேன். அந்த அதிகாரத்தை நீங்கள் எடுக்கப்போகிறீர்களா? மல்டிஸ்டோரியட் பில்லிங்கே இல்லாமல் இருக்கப் போகிறதா? பத்து மாடி இல்லை 3 மாடி, 4 மாடி என்று தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பார்த்தால் தெரியும். அந்த அதிகாரத்தை நீங்கள் எடுத்து விடப் போகிறீர்களா, எடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது போல ஃபிளாட்ஸ். அலாட்மெண்ட் என்று இருப்பதை எங்கள் ஆட்சிக் காலத்திலே யாருக்கும் போடமாட்டோம் என்று சொல்லப் போகிறீர்களா என்ன? நீங்கள் செய்யாததை நாங்கள் செய்தோம் என்று சொல்லிக்கொள்ளலாம். அதிலே எல்லாம் சீர்திருத்தம் வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள். எதை எடுத்தாலும் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கணக்கை ஃபாலோ பண்ணுகிறார்கள். மார்க்கெட் ரேட் என்ன? கொடுத்த ரேட் என்ன, இரண்டையும் பெருக்க வேண்டியது, அந்தத் தொகையிலே 50 கோடி, 100 கோடி, 200 கோடி 13 கோடி ஊழல் என்று சொல்ல வேண்டியது. பத்திரிகையிலே அந்தக் குறிப்பு வரவேண்டியது. அதனால் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அழித்து விடலாம் என்று கணக்குப் போட்டு செய்கிறீர்கள். இந்தியாவிலே மக்கள் யாரும் முட்டாள்கள் இல்லை. அதைப் படிக்கிற போது, முதலமைச்சர் சொல்வதை ஊன்றிப் படிக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் இப்படித் தவறான விதத்திலே தவறான முறையிலே நாட்டு மக்களுக்கு நன்மையைச் செய்வதற்குப் பதிலாக குறைகளைச் சொல்லிக் கொண்டு நேரத்தை வீணடிக்கிறார்களே என்ற உணர்வுதான் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே முதலமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டி என்மீது சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை மறுத்து அமர்கிறேன். வணக்கம். (அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்கள் மேசையைத் தட்டும் ஒலி.)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தன்னிலை விளக்கம் என்ற பெயராலே ஒரு நீண்ட உரையை எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத்

1989 ஏப்ரல் 5] (டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

தலைவர் நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கே ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த விளக்க உரையில் அவர் அடிக்கடி பயன்படுத்திய சொல், அவரைப் பயமுறுத்துகிறேன், பழி வாங்க எண்ணுகிறேன், மிரட்டுகிறேன் என்பதாகும். பிறகு தினம் தினம் பைல்களைக் கொண்டு வந்து இங்கே வைக்கிறேன் என்றெல்லாம் அவர் சொன்னார். இன்றுதான் முதன்முதலாக பைல்களை இங்கே கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறேன் அல்லாமல் வேறு எந்த நாளிலும் பைல்களைக் இங்கே கொண்டு வந்து வைக்கவில்லை. (குறுக்கீடு). நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். நாங்கள் ஏன் இப்படி நடக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் அதை வெளியிலே சொல்லியிருக்கிறேனா. நாம் இரண்டு பேரும் தனியாகப் பேசும் போது பேசுவது தானே தவிர வேறு அல்ல. (சிரிப்பு.)

இந்த அவையில் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரச்சினை என்கிற வகையில் சில குறைபாடுகளை நான் நேற்றையதினம் எடுத்து வைத்தேன். அதில் திட்டவாட்டமாக இன்று தன்னிலை விளக்கம் அளிக்க முடியும், அந்த வாய்ப்பு இந்த அவையிலே அவருக்குக் கிடைக்கும் என்றாலும் கூட, நேற்று மாலையிலேயே பத்திரிகைகளில் அவர் இதற்கான ஒரு மறுப்பை வெளியிட்டு அதிலே அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார், ஏதோ டாமின் என்பதில் (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் உங்களைப் போல உடம்புப்பிடியாக எதையும் பிடித்துக் கொண்டு குற்றச்சாட்டு சொல்ல விரும்பவில்லை. எங்களுக்குத் தரப்பட்ட தகவல். அதாவது அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியிலே டாமினுக்கு ஏகபோகமாக ஒதுக்கி வைத்திருந்தது அதற்குப் பின்னாலே நீக்கப்பட்டு பரவலாக தனியாருக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே நான் நேற்று வெரிஃபை பண்ணுகின்ற போது, அந்த ஜி. ஓ. நீங்கள் வருவதற்கு முன்னாலே 12-வது மாதம் போடப்பட்டதாக நான் அறிகிறேன். யார் செய்திருந்தாலும் அது தவறு தான். நீங்கள் செய்யவில்லை. ஜி. ஓ. பார்த்ததற்குப் பிறகு தான் தெரிகிறது. நீங்கள் வருவதற்கு முன்னாலே போடப்பட்டது. என்னிடத்திலே தரப்பட்ட அந்த விவரத்தை வைத்து நான் சொன்னேன். அந்த ஜி. ஓ. 12 வது மாதம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும் அது தவறு. டாமினுக்கு ஏகபோகம் பண்ணியதை தனியாருக்குக் கொடுத்தது தவறு. அதை நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். அதற்காக நான் வெட்கப்படவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொன்னதைப் பத்திரிகைகள் பெரிய அளவிலே போட்டு, இன்று காலையிலே தினமணிப் பத்திரிகை கூட ரொம்ப

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 5]

அக்கறையோடு அதை வெளியிட்டு டாமின், அரசுடைமையாக இருந்ததை, தேசியமயமாக இருந்ததை தனிவுடமையாக ஆக்கி அதிலே கருணாநிதி ஊழல் செய்துவிட்டார் என்று நமது திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கூறியதாக வெளியிட்டிருக்கிறது. அதிலே 10 கோடி ரூபாய் பணம் பெற்றதாகக் கேள்விப்படுகிறேன் என்று அவர் சொன்னதாக. ஆனால் அந்த டாமினைப் பற்றி அவர் பிறகு விசாரித்ததைப் போலவே—அவர் இப்போது இல்லை என்று மறுக்கிறார், நன்றி—நானும் இந்த டாமின் விவசாயம் என்ன என்று விசாரித்தபோது கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே 24—11—1988 அன்று கவர்னர் தலைமையிலே நடந்த எக்ஸ்கியூட்டிவ் கமிட்டி நிர்வாகக் கூட்டத்தில் கருப்பு மற்றும் சாம்பல் நிறப் பாறைகளை வெட்டி எடுக்கிற உரிமை வழங்குவது பற்றிய விதிமுறைகளைத் திருத்துவதைப் பற்றி விவாதித்து, தமிழ்நாட்டில் கனிமங்களை மெருகூட்டும் தனியார் தொழிற்சாலைகளுக்கும், கருப்பு மற்றும் சாம்பல் நிறப்பாறைகளை வெட்டி எடுக்கும் உரிமை வழங்கலாம் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டு அதற்கேற்ப விதிகளைத் திருத்தவும் அமல்படுத்தவும் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அதற்கான ஆணை 9—12—1988-ல் வெளியிடப்பட்டது. அப்போது நாங்கள் ஆட்சிக்கு வரவில்லை. அதற்குப் பிறகு, ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கூட, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே இந்த உரிமையாருக்கும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு தரப்படவில்லை. அப்போது போட்டப் பட்ட அந்தக் கமிட்டியிலே சேர்மனாக கவர்னர் திரு. அலெக்ஸாண்டர் அவர்களும், உறுப்பினராக திரு.ஜி.வி. ராமகிருஷ்ணா, அட்வைசர்-டு-கவர்னர் அவர்களும், இன்னொரு உறுப்பினராக திரு. பத்மநாபன், அட்வைசர்-டு-கவர்னர் அவர்களும், மெம்பர் செக்கரட்டரியாக, சீஃப் செக்கரட்டரி திரு.எம்.எம். ராஜேந்திரன் அவர்களும் இப்படிப்பட்ட முடிவுகளை அன்றைக்கு எடுத்திருக்கிறார்களே அல்லாமல் இது கழக ஆட்சிக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு அல்ல. தனிப்பட்ட யாருக்கும் தரப்படவும் இல்லை. எனவே நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களே, அதைத்திருத்திக் கொண்டு அதை மறுத்துவிட்ட காரணத்தினால் அதைப்பற்றி நான் மேலும் பேச விரும்பவில்லை. ஒன்றை அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். அண்ணா அறிவாலயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். காங்கிரஸ் மைதானத்திலே காமராஜர் நினைவு மண்டபத்தைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு இருக்கின்ற ஆதங்கம் எல்லாம் அண்ணா அறிவாலயம் என்பதும் காமராஜர் நினைவாலயம் என்பதும், அந்த இரண்டு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களால் எந்த அளவிற்கு அன்போடு, பாசத்தோடு பாராட்டப்பட்டு உருவாக்கப்படுகிற நிலையங்கள் என்பதை நாம் யாரும் மறந்துவிடக் கூடாது. எங்களுக்கு எப்படி அண்ணா அறிவாலயம் முக்கியமானதா அதைப் போலவே காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய நண்பர்களுக்கும் அதனுடைய தலைவர்களுக்கும் காமராஜர் நினைவாலயம் முக்கியமானது. நான் குறிப்பிடுவது அவர் மறைந்த நேரத்திலே கிண்டியிலே கட்டப்பட்ட நினைவாலயத்தை அல்ல. தேனாம்பேட்டையிலே உள்ள காங்கிரஸ்

1989 ஏப்ரல் 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மைதானத்தில் காமராஜருடைய பெயரால் நினைவாலயம் ஒன்று எழுப்ப முயற்சித்து அதற்கான வேலைகள் எல்லாம், எம்.எம்.டி.ஏ. வினுடைய அனுமதியை எதிர்பார்த்து நடக்கத் தலைப்பட்டன.

(முற்பகல் 11-50)

அதைப் போலத்தான் அண்ணா அறிவாலயத்திற்கான அந்தப் பணிகளுக்காக நாங்கள் 1980 ஆம் ஆண்டிலே அரசு ஆணை 702, வீட்டு வசதி வாரியத் துறையின் மூலம் அனுமதி பெற்றோம். 1971 ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஒரு அறக்கட்டளையை உருவாக்க—அந்த அறக்கட்டளையிலே என்னுடைய அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களும் இடம் பெற்றிருந்த அந்த அறக்கட்டளை சார்பாக அப்போது ஏறத்தாழ 10, 12 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே 80 கிரவுண்ட் நிலத்தை இன்று உள்ள அண்ணாசாலையிலே தேனாம்பட்டைக்கு அருகாமையிலே வாங்கினோம். ஆனால் பண வசதி இல்லாத காரணத்தினால் பல்வேறு இடர்ப்பாடுகளால் 1980இல் நாங்கள் அரசு ஆணை 702-இன்படி அண்ணா அறிவாலயத்தை எழுப்ப உரிமை பெற்றும் கூட, எம்.எம்.டி.ஏ. வினுடைய சிபாரிசும் அரசாங்கத்தால் 1980-இல் எங்களுக்குக் கிடைத்தும் கூட, நிதிநிலை பற்றாக்குறை, சிமென்ட் தட்டுப்பாடு, கடுமையான வறட்சி நிலை ஆகியவற்றால் கட்டிடத்தைக் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளே கட்டி முடிக்க முடியவில்லை, ஆனால் அதற்கான அஸ்திவாரங்கள் எல்லாம் போடப்பட்டு வேலைகள் நடைபெற்றன. இதற்கிடையே எம். எம். டி. ஏ. வில் சில விதிகளி மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. அந்த மாற்றங்களிலே முக்கியமான ஒன்று, மொத்தப் பரப்பளவில் 10 சதவிகிதத்தைத் திறந்த வெளி இடமாகப் பராமரிக்க மாநகராட்சி அல்லது எம்.எம்.டி.ஏ. விடம் ஒப்படைக்கவேண்டும் என்கின்ற புதிய திருத்தம் வந்தது.

தி.மு. கழக அறக்கட்டளை 10—1—1986 அன்று ஒரு கடிதம் எழுதி, பழைய எம்.எம்.டி.ஏ. விதிகளின்படி வழங்கப்பட்ட கட்டிட அனுமதியைப் பயன்படுத்தி கட்டிடப் பணிகளை முடிக்க இயலவில்லை என்றும், எனவே, இந்தப் புதிய விதிமுறையை வற்புறுத்தாமல் கட்டிடத்தை முடிக்க கால நீட்டிப்புத் தரவேண்டும் என்றும் நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டோம். எம்.எம்.டி.ஏ. சார்பில் 25—1—1986இல் அரசு வீட்டு வசதித் துறைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் பழைய விதிகளின்படி தி.மு.க. அறக்கட்டளைக்கு வழங்கப்பட்ட கட்டிட அனுமதிக்கான காலக் கெடுவை, சட்ட விதி எண் 50-ஐத்தளர்த்தினால் தரலாம் என்றும் அல்லது புதிய விதிகளின்படி தரப்படவேண்டிய 10 சதவிகித இடத்தை அண்ணா அறிவாலயமே பூங்கர்வாகப் பராமரித்து வரலாம் என்ற கோரிக்கையை ஏற்று அது சம்பந்தப்பட்ட

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 5]

19-(டி), 2, 6 விதிகளைத் தளர்த்த அரசு ஆணையிடலாமென்றும் எம். எம். டி. ஏ. தெரிவித்தது எங்களுக்குச் சார்பாக. வீட்டு வசதித்துறைச் செயலாளர், அமைச்சரின் முடிவிற்கு அந்தக் கோப்பை, அந்த ஃபைலை 31—I—1986இல் அனுப்பி வைக்கிறார். வீட்டு வசதித்துறை அமைச்சர் சுமார் மூன்றரை மாதம் அதை வைத்திருந்து 13—5—1986இல் அந்தக் கோப்பிலே எழுதுகிறார், அலுவலகக் கோப்பில் குறிப்பைத் தமிழிலே அனுப்புவர்கள் என்று எழுதித் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்; கோப்பைத் திருப்பி அனுப்ப ஒரு சாக்கு, தமிழிலே அனுப்புவர்கள் என்று (குறுக்கீடு) (அப்போது நீங்கள் இல்லை) 13—5—1986 அன்று திருப்பி அனுப்புகிறார். (குறுக்கீடு) திரு. நல்லுசாமி என்று நினைக்கிறேன். தமிழில் குறிப்பு தயாரித்து மீண்டும் வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சருக்கு 18—6—1986இல் கோப்புச் செயலாளரால் அனுப்பப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் இருந்ததால் அதைக் கவனிக்கமுடியவில்லையாம், தமிழிலே எழுதி அனுப்பச் சொல்லி இருக்கிறார்.

தமிழிலே எழுதி 18—6—1986இல் கோப்புச் செயலாளரால் அனுப்பப்படுகிறது. 1—7—1986 அன்று அமைச்சர் அந்தக் கோப்பினை முடிவு எடுப்பதற்காக முதலமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு அனுப்புகிறார். முதலமைச்சரது அலுவலகத்திற்குச் சென்ற கோப்பு அந்த அமைச்சருக்குத் திரும்ப வரவேயில்லை. பின்னர், வேறு ஒருவர் அந்தத் துறையின் அமைச்சர் ஆகிறார். அருமை நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அமைச்சர் ஆகிறார். எனவே, முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலேயுள்ள ஒரு அதிகாரி அந்தக் கோப்பினை மீண்டும் அந்தத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சருக்கு அனுப்பி அவரது கருத்தையும் அறிந்த பின்னர், தேவைப்பட்டால் முதலமைச்சருக்கு அனுப்புமாறு 5—6—1987இல், அதாவது சுமார் 11 மாதங்கள் கழித்துத் திரும்ப அனுப்புகிறார்—அண்ணா அறிவாலயத்திற்கு அனுமதி—இதற்கிடையில்—இந்த விதிவிலக்குக் கேட்கிற அனுமதி—இதற்கிடையில் ஏற்கெனவே பெற்றுள்ள அனுமதியின் அடிப்படையில் கட்டிடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட பூர்வாங்க வேலைகளை தி. மு. கழக அறக்கட்டளை துவக்கியது.

10 சதவிகிதம் காலி இடம் ஒதுக்குவது சம்பந்தமான பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண சென்னை உயர்நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்து, தி. மு. கழக அறக்கட்டளை சார்பாக வழக்குத் தொடர்ந்து உரிய உத்தரவைப் பெற்றுக்கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. கோர்ட் ஆர்டரை வைத்துக்கொண்டு கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. முந்தைய அரசின் பரிசீலனையிலுள்ள கோப்பு அப்போதும் நகரவில்லை.

பிறகு 6—7—1987 அன்று வீட்டு வசதித் துறைச் செயலாளரால் புதிய வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டும்

1989 ஏப்ரல் 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அது அனுப்பப்படுகிறது. அமைச்சர் 9—7—1987இல் முதலமைச்சரின் முடிவிற்காக அந்தக் கோப்பை அனுப்புகிறார். 9—7—1987இல் (குறுக்கீடு) நீங்கள் மறுக்கவில்லை, சிபாரிசும் பண்ணவில்லை. (குறுக்கீடு) முதலமைச்சருடைய முடிவிற்கு விடப்படுகிறது என்று அனுப்புகிறீர்கள். (குறுக்கீடு) நான் கதை தானே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன், அந்த நடந்த கதையை. முதலமைச்சரின் அலுவலகத்திற்குச் சென்ற கோப்பின் கதி பின்னர் அவர் மறைகிற வரையிலே என்னவென்றே தெரியவில்லை.

9—7—1987-ல் அனுப்பப்பட்டது, மீண்டும் 23—1—1988ல் திருமதி ஜானகி அம்மையார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த போது அவருக்குக் கோப்பு அனுப்பப்படுகிறது. அவரும் ஒன்றும் முடிவு எடுக்கவில்லை. பின்னர் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் கோப்பு கவர்னரின் ஆலோசகருக்கு அனுப்பப்பட்டது. நாங்கள் முறையிடாமலேயே இந்தக் கோப்பு கவர்னர் ஆலோசகருக்கு அனுப்பப்படுகிறது, அலுவலகம் வாயிலாக வீட்டுவசதித்துறைச் செயலாளர் அந்தக் கோப்பிலே கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“We generally take a lenient view of the Charitable Trust promoted by Public Organisation. The proposal in para 4 above may be approved. This is one of the long pending cases in which the previous Government could not decide obviously for political reasons. The proposal is based on the recommendation of the M.M.D.A.

[Signed. Secretary, Housing.]

அரசியல் காரணங்களுக்காக இது அங்கீகரிக்கப்படாமல் இருந்தது, எனவே இதை அங்கீகரிக்கலாம் என்று கவர்னர் ஆட்சியிலே தான் கருணை பிறக்கிறது. அண்ணா அறிவாலயத்திற்கு அந்த விதிமுறைகள் பற்றி நிபந்தனைகளை நினைவூட்டி அங்கீகாரம் அளிக்கிறார்கள். அந்த 26—7—1988-லே கவர்னருடைய ஆலோசகர் கையெழுத்திட்டு அனுமதி தந்த பிறகு 5—8—1988-இல் அரசாணை எண். 1100-இன்படி ஆணை வெளியிடப்படுகிறது, அண்ணா அறிவாலயத்திற்குச் சாதகமாக.

காமராஜர் நினைவு மண்டபம். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி அறக்கட்டளை, தேனாம்பேட்டை காங்கிரஸ் மைதானத்தில் காமராஜர் நினைவு மண்டபம் ஒன்றை எம்.எம்.டி.ஏ. அனுமதியை எதிர்பார்த்துக் கட்டத் தொடங்கியது. அதையும் எதிர் பார்த்துத்தான் கட்டத்தொடங்கி விட்டார்கள். 16-12-1986இல் காங்கிரஸ் கமிட்டி அரசுக்கு விண்ணப்பம் அனுப்பியது. 10 சதவீதம் காலி இடத்தை சென்னை மாநகராட்சிக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற எம். எம். டி. ஏ. விதியிலிருந்து விலக்கு அளித்து கட்டிட அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று காங்கிரஸ் கமிட்டியால்

(டாக்டர் மு. கருணாநிதி)

[1989 ஏப்ரல் 5]

கோரப்பட்டது. இந்த வேண்டுகோள் குறித்து முந்தைய அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எம்.எம்.டி.ஏ. கருத்தைக் கேட்டது. எம்.எம்.டி.ஏ. தனது 5—2—1987 ஆம் தேதிய அறிக்கையில் விதிகளைத் தளர்த்தி கட்டிட அனுமதி வழங்க வேண்டும் என்ற காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கோரிக்கையை நிராகரித்து விட்டது. இதை எம்.எம்.டி.ஏ. நிராகரித்து விட்டது. அமைச்சர் சொன்னார்—எம்.எம்.டி.ஏ. நிராகரித்தாலும் நாங்கள் அதை மீறி கையெழுத்துப் போட உரிமைபெற்றவர்கள் என்று ஆனால் போடவில்லை. போடவில்லை (குறுக்கீடு) நீங்கள் யோடவில்லை. எம்.எம்.டி.ஏ. நிராகரிக்கிறது. காங்கிரஸ் கமிட்டி கோரிக்கையை எம்.எம்.டி.ஏ. நிராகரித்து விடுகிறது. ஆணைக்காக அந்தக் கோப்பு வீட்டு வசதித்துறை அமைச்சருக்கு 26—2—87 இல் சுற்றோட்டத்தில் அனுப்பியபோது அமைச்சர் எந்தவிதப் பரிந்துரையும் செய்யாமல் மேல் முடிவுக்காக முதலமைச்சருக்கு 11—7—1987 இல் அனுப்பிவிடுகிறார். ஆனால் முதலமைச்சர் ஆணை எதையும் பிறப்பிக்கவில்லை. கோப்பு திரும்பவும் அலுவலகத்திற்கே வந்து விடுகிறது. முதலமைச்சர் பார்வைக்கு இவர் அனுப்புகிறார், அமைச்சர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் கோப்பை அனுப்புகிறார், முதலமைச்சர் எந்த ஆணையையும் பிறப்பிக்காமல்—ஆணை பிறப்பித்தால், அனுமதி கொடுப்பதாக ஆகிவிடுமே—எனவே அனுமதி மறுக்கவும் செய்யாமல், கொடுக்கவும் செய்யாமல் திரும்ப அலுவலகத்திற்கே வந்து விடுகிறது. மீண்டும் ஒரு முறை கோப்பு சுற்றுக்கு அனுப்பப்பட்டபோது அப்போதும் முதலமைச்சர் எவ்வித முடிவும் எடுக்காமல் கோப்பு, திரும்ப அனுப்பப்பட்டுவிடுகிறது. குறுகிய காலத்திலே திரும்ப ஜானகி இராமச்சந்திரன் அம்மையார் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பு வகித்தபோது மறுபடியும் கோப்பு ஆணைக்காக சுற்றோட்டத்தில் அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் அப்போதும் ஆணை எதுவும் பிறப்பிக்காமல் கோப்பு அந்தத் துறைக்கே திரும்ப வந்து விடுகிறது. கவர்னர் ஆட்சியில் 23—2—1988 அன்று மீண்டும் கோப்பு ஆணைக்காக அனுப்பப்படுகிறது. இதில் வீட்டுவசதித் துறைச் செயலாளர் கீழ்க்கண்டவாறு எழுதியுள்ளார். அதாவது திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கோப்பும், காங்கிரஸ் கோப்பும் சேர்ந்து போகிறது கவர்னர் ஆட்சியிலே. யாராலே யாருக்கு நன்மையோ தெரியவில்லை; எங்களால் உங்களுக்கோ அல்லது உங்களால் எங்களுக்கோ தெரியவில்லை. அதிலே எழுதுகிறார் அவர்

“The construction is nearing completion. Nothing much can be done now to set things right. It is ventured by a Charitable Trust and the Kamaraj Memorial will satisfy the long felt need of the country. We may issue the planning permission. The file relating to D. M. K. Charitable Trust has already been put to the Adviser.” என்று.

ஆக சேர்ந்து இணைந்து 2 பேரும் வந்து இருக்கிறோம்; இப்போது இணையாவிட்டாலும் (சிரிப்பு) கோப்பில் இணைந்து. ஆக

1989 ஏப்ரல் 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

இறுதியாக அந்தக்கோப்பில் ஆலோசகர் 26-7-1988இல் ஒப்புதல் அளித்து, அரசு ஆணை, எங்களுக்கு என்றைக்கு ஆணை வருகிறதோ அதே நாளில், 5-8-1988-இல் வெளியிடப்படுகிறது. நான் சொல்வதெல்லாம், இப்படியெல்லாம், அறக்கட்டளைகளுடைய கோரிக்கைகள் கேட்பாரற்று, நத்தை வேகத்தில் நகர்ந்து, ஆமை வேகத்தில் ஊர்ந்து, முதலமைச்சர் அலுவலகத்திலேயிருந்து, திரும்பித் திரும்பி, அதிகாரிகளுடைய ஆணைகளை, அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க உரிமை இருந்தும், மறுக்காமல், முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய முடிவுக்கே விட்டு விட்டு, இவ்வளவு காலதாமதமாக, இடையில் கவர்னர் ஆட்சி வந்த ஒரே ஒரு காரணத்தால் காமராஜர் மண்டபத்திற்கும், அண்ணா அறிவாலயத்திற்கும் அனுமதி கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் இதே சூழ்நிலையில், மற்ற ஐட்டங்களுக்கு எவ்வளவு அவசரமாக ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டன என்பதற்கும் ஒருசில உதாரணங்களை மாத்திரம் தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

சென்னையில், ஆழ்வார்பேட்டையிலே, டி. ஆர். சீனிவாசன் என்பவருக்கு 6. மாடிக் கட்டிடம் கட்ட எம்.எம்.டி.ஏ. 22-11-1987 அன்று முதலில் மறுக்கிறது. பிறகு 24-11-1987இல் அரசுக்கு அவர் மேல்முறையீடு, அப்பீல் செய்கிறார். எம். எம். டி. ஏ. மறுத்த அதே காரணங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அந்த மனுவை மறுத்துவிடலாம் என்று துறையின் சார்பில் கோப்பு மறுபடியும் அனுப்பப்படுகிறது. அதே காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி மறுபடியும் அதை மறுக்கிறார். அந்தக் கோப்பிலே உதவி பிரிவு அலுவலர் முதல் செடலாளர் வரை ஒரே நாளில் அதாவது 23-12-1987இல் கையெழுத்து இடுகிறார்கள். 23-12-1987, இதை நினைவிலே வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மறுநாள்தான் அருமை நண்பர் திரு. எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் மறைகிறார் நம்மை விட்டு. இந்தக் கோப்பில், அமைச்சர் 30-12-1987 அன்று விதிகளுக்கு விலக்கு அளித்து 4, 5, 6-ஆவது மாடிகளைக் கட்டிக்கொள்ள அனுமதி கொடுத்து, எழுதி கையெழுத்துப் போடுகிறார். அலுவலகக் குறிப்பிலே அமைச்சர் 30-12-1987 அன்று கையெழுத்துப் போட்டு, அது மீண்டும் திரும்பி அலுவலகத்திற்கு வந்து, அன்றைக்கே ஆணை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அதுமாத்திரமல்ல, அந்த ஆணையை, அந்த மனுதாரருக்குத் தபாலில்கூட அனுப்பவில்லை. அந்த நபருக்குப் பதிலாக, அந்த மனுதாரருக்குப் பதிலாக, ஒருவர் நேராக அலுவலகத்துக்கு வந்து அரசு ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்டு, கையெழுத்துப் போட்டுக் கொடுத்ததோடு, அரசு அச்சகத்திற்கு அனுப்ப வேண்டிய ஆணை காப்பியையும் அவரே பெற்றுச் சென்றிருக்கிறார். என்றைக்கு கையெழுத்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 5]

போடப்படுகிறதோ அன்றைக்கே, அங்கீகரிக்கப்பெற்ற அன்றைக்கே, தபாலில்கூட அனுப்பாமல், நேராக வரவழைத்துக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த ஃபைல் எல்லாம் கையிலே வைத்து இருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஏ. கணேசன் என்பவர், இராதாகிருஷ்ணன் சாலையிலே அடுக்கு மாடிக் கட்டிடம் கட்ட, விதிகளைத் தளர்த்தி ஆணை பெற்றிருக்கிறார். (குறுக்கீடு).

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கோப்பிலே அமைச்சர் உத்தரவிட்டு அலுவலகத்திற்கு அனுப்புவதோடு அமைச்சரின் பணி முடிகிறது. பின்னாலே, நீங்கள் சொன்னதெல்லாம் அலுவலகத்திலே நடைபெறுகிற பணிகள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நானும் அமைச்சர் என்று சொல்லவில்லையே, உடனடியாக வந்து வாங்கிக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள். சாயந்திரமே வாங்கிக் கொண்டு சென்று விட்டார்கள். அதைத்தான் சொன்னேன். அரசு ஆணை எண். 1098. தேதி 20—12—1984இல் எம்.எம்.டி.ஏ. இப்படி அனுமதி அளித்தது சரியல்ல என்றும் அதை அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும், 11—1—1985 அன்று அரசுக்கு எழுதியது. அதற்கிடையில் திரு. கணேசன் கட்டிட வேலைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார். கோப்பு 25—4—1985 அன்று விரிவான அலுவலகக் குறிப்புடன் ஏற்கெனவே அரசு எடுத்துள்ள முடிவை அமல்படுத்தி ஆணையிடலாமா அல்லது எம்.எம்.டி.ஏ.வின் கருத்துப்படி பழைய உத்தரவை ரத்துச் செய்யலாமா என்று ஆணை கேட்டு சுற்றுக்கு அனுப்பப்பட்டது. அப்போதைய வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சர் திரு. நல்லுசாமி கோப்பை 10—5—1985-இல் முதலமைச்சரின் முடிவிற்கு அனுப்பினார். முதல்வர் முடிவு எதுவும் எடுக்கவில்லை. அதன் பிறகு ஏறத்தாழ 1-1/2 ஆண்டுக் காலம் அந்தக் கோப்பில் எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. இதற்கிடையில் வீட்டு வசதித் துறை அமைச்சரும் மாறி அன்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அமைச்சராகிவிட்டார். திரு.எம்.ஜி.ஆர். மறைந்த பிறகு 28—12—1987 அன்று அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோப்பிலே பின்வருமாறு உத்தரவு போடுகிறார்: “மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் பேசப்பட்டது. 5 மாடி வரை அனுமதி வழங்க முதல்வர் அவர்கள் சம்மதம் தந்து அதன் அடிப்படையில் இதேபோல நிறுத்தப்பட்டிருந்த சில கோப்புகளிலும் முதல்வர் அவர்களால் 5 மாடிக்கு உத்தரவு இடப்பட்டுள்ளது. கட்டிடம் முன்னமே கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டதால், மீறப்பட்டுள்ள அனைத்து விதிகளில் இருந்தும் விலக்கு அளித்து 5 மாடி வரை அனுமதி வழங்கி உத்தரவிடலாம்” என்று இந்த அமைச்சர் உத்தரவிடுகிறார். திரு. எம். ஜி. ஆரிடம் என்று இந்த அமைச்சர் உத்தரவிடுகிறார். திரு. எம். ஜி. ஆரோடு பேசப்பட்டதாக. ஆனால் திரு. எம். ஜி. ஆரோடு பேசப்பட்டக் கூடிய கூழ்நிலை இருந்ததா என்றால் இல்லை. எப்படி?

1989 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

28-12-1987 அன்று அதாவது முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். மறைந்த 4-வது நாள் முதலமைச்சரோடு பேசப்பட்டதாகக் கூறி ஆணை பிறப்பிக்கிறார்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல நீங்கள் உங்களுடைய கற்பனைத் திறனைத் தயவுசெய்து இதிலே காட்டாதீர்கள். ஏற்கெனவே 5 மாடிக்கு சி. எம். மே கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். இதே மாதிரி, ஒரே ஃபைலில் 5, 6 ஃபைல்ஸ் அனுப்பப்பட்டன. அதில் ஏற்கெனவே திரு. இராச வானந்தம் போட்டு, திரு. எம். ஜி. ஆர். அமெரிக்காவில் இருக்கும் போது போட்டு, அவர் வந்து நிறுத்தி வைத்தார். அதாவது திரு. நல்லுசாமி வந்து நிறுத்திவைத்திருந்தார், திருப்பி முதலமைச்சருக்குப் போகும்போது, 4, 5 ஃபைல்களில் கையெழுத்துப்போட்டிருக்கிறார், 2, 3 கோப்புகள் இருந்தன. இது சம்பந்தப்பட்ட இதேமாதிரியான கோப்புகளில் முதலமைச்சரே கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார். அவருடன் பேசினேன் என்று சொல்லி, நானும் போட்டிருக்கிறேன், அது அல்லாமல் செத்தவரோடு பேச முடியுமா? இவை எல்லாம் பத்திரிகையில் வரவேண்டுமென்றால் சொல்லுங்கள், நன்றாக இருக்கும். என்னென்ன சொல்ல வேண்டுமோ அதை எல்லாம் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : செத்தவரோடு, பேசப்படுமா என்றுதான் நானும் ஆச்சரியப்பட்டுக் கேட்கிறேன். எப்படி முடியும்? அதுதான் எனக்கு இருக்கிற ஆச்சரியம்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : இல்லை. இந்தமாதிரி பத்திரிகையில் வரவேண்டும் என்பதற்காக நீங்கள் என்ன பிளான் பண்ணிச் சொல்கிறீர்கள் என்பது தெரியாதா? சொல்லுங்கள், பத்திரிகையில் வரட்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நீங்கள் இவ்வளவு வேகமாகப் பேசும்போது நான் எவ்வளவு பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசும்போது நான் பொறுமையாக உட்கார்ந்திருந்தேன். நீங்கள் சிக்கல் உண்டாக்குகிற மாதிரிப் பேசக் கூடாது. நீங்கள் விளக்கம் வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். நானும் விளக்கம் கொடுக்கிறேன். எனவே, தயவு செய்து விளக்கம் இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

இந்த மாதிரியே இன்னொன்று. சென்னை மெசர்ஸ் அபக்ஸ் லீட்டர்ஸ் நிறுவனம், 6 மாடிகள் கொண்ட கட்டிடம் ஒன்று கட்டுவதற்காக அனுமதியைக் கோருகிறார்கள். இந்தக் கோப்பு சுற்றுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. 20-4-1986-இல் அமைச்சர் திரு. நல்லுசாமி முதலமைச்சருக்கு கையெழுத்துப்போட்டு அனுப்புகிறார். அந்தக் கோப்பில் முதலமைச்சர் அவர்கள் “பேசவும்” என்று எழுதுகிறார். முதலமைச்சர் “ஸ்பீக்” என்று போட்டு, பேசவும் என்று தமிழிலே முதலமைச்சர் திரு. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் திரு. நல்லுசாமிக்கு எழுதுகிறார்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1989 ஏப்ரல் 5]

17-8-1986 அன்று கையெழுத்துப் போடுகிறார். பேசவும் என்று எழுதி கையெழுத்துப் போடுகிறார். ஆனால் அதுபற்றி முதலமைச்சரோடு பேசப்படவே இல்லை. எல்லாக் கோப்பு களையும் பார்த்தாலும் பேசப்பட்டதற்கான தகவலே கிடை யாது. வீட்டுவசதித் துறைக்குப் புதிய அமைச்சர் 21-10-1986-ல் திரு. திருநாவுக்கரசு பொறுப்பு ஏற்கிறார். 22-10-1986 அன்று வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சரின் உதவியாளர் அந்தக் கோப்பில் “வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சர் முதலமைச்சரோடு பேசவில்லை” என்ற குறிப்போடு துறைக்குக் கோப்பைப் திரும்ப அனுப்புவதாகக் கூறி, அதுவும் தட்டச்சு செய்யப்பட்ட கோப்பில் ஒரு பேப்பரின் மீது ஒட்டி அனுப்பப்படுகிறது.

புதிய வீட்டுவசதித் துறை அமைச்சருக்கு கோப்பு மீண்டும் 28-10-1986 இல் அனுப்பப்படுகிறது. 1986 ஆம் ஆண்டு அக்டோ பர் மாதம் அனுப்பப்பட்ட இந்தக் கோப்பு திரு. எம்.ஜி.ஆர். இறந்த மாதம் வரை தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. திரு. எம்.ஜி.ஆர் டிசம்பர் 24 ஆம் தேதி இறந்து விடுகிறார். அதே மாதம் 22 ஆம் தேதி அந்தக் கோப்பில் அமைச்சர் என்ன எழுதுகிறார் தெரியுமா? 22 ஆம் தேதி திரு. எம்.ஜி.ஆர். நிலை என்ன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்போதே அவருக்கு முடியாத நிலை. நேரு சிலைத் திறப்பு விழாவுக்காக பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி வந்தபோது கூட அந்த மேடையில் ஏற முடியாமல் அவர் தத்தளித்தது எல்லாம் தெரியும். 22 ஆம் தேதி கோப்பில் அமைச்சர் என்ன எழுதுகிறார் என்றால் மாண்புமிகு முதலமைச்ச ரோடு பேசப்பட்டது; 5 மாடி வரை அனுமதி வழங்க முதலமைச் சர் சம்மதம் தந்து, அதே அடிப்படையில், இதைப் போல நிறுத் தப்பட்டிருந்த சில கோப்புகளிலும் 5 மாடிக்கு உத்திரவிடப் பட்டுள்ளது; எனவே, 5 மாடி வரையில் அனுமதி வழங்க உத்திர விடலாம். என்று இவ்வாறு எழுதி, 22 ஆம் தேதி அன்று அந்தக் கோப்பிலே அமைச்சர் கையெழுத்துப் போட்டிருக்கிறார்.

மற்ற கோப்புகள் அமைச்சர் கையெழுத்திட்ட அன்றைய தினமே ஆணை வெளியிடப்பட்டதைச் சுட்டிக்காட்டினேனே, அதைப் போல இத்தனை மாத காலம் தூங்கிய கோப்பு 22 ஆம் தேதி கையெழுத்திட்டவுடன் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதா? கிடை யாது. என்ன காரணம்? அமைச்சர் 22-12-1987 ஆம் தேதி கையெழுத்திட்டிருந்தாலும் 28-12-1987 அன்றுதான் துறைக்கு கோப்பு திரும்ப வந்துள்ளது. துறையில் கோப்பு பார்க்கப்பட்ட அன்றே 28 ஆம் தேதியே துணைச் செயலாளர் உடனடியாக ஆணை வெளியிடும்படி எழுதியிருக்கிறார். அரசு ஆணை வெளியிடுகிறது.

அதைப் போல தேவராஜ் கார்டியா என்பவர் மிக முக்கிய ஞானவர். அண்ணாசாலையில் அமைந்த 5 மாடிக் கட்டிடத்தில்

1989 ஏப்ரல் 5] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மேற்கொண்டு 4 மாடி கட்ட அனுமதி கோரிய போது எம்.எம். டி.ஏ. மறுக்கிறது. அரசுக்கு மேல் முறையீடு செய்த போது வீட்டுவசதித் துறைச் செயலாளர் “இந்த மேல்முறையீட்டை அனுமதித்தால் தளப்பரப்பு விதிகள் வெகுவாக மீறப்படும்” என்றும், இதை அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும் தெள்ளத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

“If the proposal for 9 floors is agreed to, the extent of F.S.I. violation may be very large and it is not advisable to allow such violation; since it will lead to a lot of violation. The file was earlier circulated to C. M. since the party had already constructed five floors and had come to Government for post facto regularisation. In the present case, the party has not commenced construction beyond five floors. The Minister (Housing) will have to take a decision on the petition keeping in view the large F. S. I. violation involved.”

(பிற்பகல் 12-10).

இப்படிப்பட்ட இந்த க்கோப்பில் துறைச் செயலாளரிடம் இருந்து 26-7-1985 இல் அனுப்பப்பட்ட கோப்பில், அமைச் அவர்கள் 26-12-1987 அன்று—நான் அன்றைக்குச் சொல்லும் போது கூட நான்கு நாட்கள் என்று சொல்லிவிட்டேன், ஆனால் 26 ஆம் தேதி. திரு. எம். ஜி. ஆர். புதைக்கப் பட்டது 25 ஆம் தேதி. ஆக 26 ஆம் தேதி—திரு. எம். ஜி. ஆர். இறந்த இரண்டாவது நாள் ஆணையிட்டிருக்கிறார். “Relevant violated (Development Control)—rules may be relaxed and planning permission may be issued for construction of multi-storeyed building block 6, 7, 8 and 9th floors” என்று கையெழுத்து இருக்கிறார். இதுவும் கூட 31-12-1987 அன்று அந்த ஆணை வெளியிடப்பட்டு, அதாவது அவர் பதவியில் இருந்த கடைசி நாளன்று இந்த ஆணை வெளியிடப்பட்டு அதே நாளில் விண்ணப்பதாரருக்கு ஆணையின் நகல் நேரடியாக வழங்கப்படுகிறது. ஒப்புதல், “அக்னாலஜ்மென்ட்”, பெற்றுக் கொண்டு அவரிடமே அன்றே, அரசு அச்சகத்திற்கான ஆணை நகலும் அன்றைக்கே அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. இதே போல் இன்னும் பல இருக்கின்றன. அவற்றை நான் சொல்லிக் கொண்டே போக விரும்பவில்லை. ஏதோ அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விதியை மீறி எது கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது கண்டிக்கத்தக்கது தான். பொது இடங்களில் அதாவது பூங்காக்கள், சமூகக் கூடங்கள் போன்ற இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இந்த இடங்களை வீட்டுவசதிக்காகத் தரக்கூடாது என்ற விதியை மீறி இருக்கிறது என்று தான் சொல்லப்பட்டது. அதைப் போல், அவசரம், அவசரமாக இப்படிப்பட்ட முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டன. ஆனால் அண்ணா அறிவாலயத்திற்கும், காம

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1989 ஏப்ரல் 5]

ராஜர் நினைவு மண்டபத்திற்கும் காட்டப்படாத அவசரமும், முக்கியத்துவமும் இவைகளுக்குக்காட்டப்பட்டதன் மர்மம் என்ன என்பதைத் தான் நான் நேற்றைய தினம் பொது நோக்கோடு எடுத்து வைத்து இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேனே தவிர அருமை நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களைப் பழி வாங்க வேண்டும் என்றோ அல்லது வேறு எந்த உள்நோக்கத் தோடோ இதைச் சொல்லவில்லை என்பதை மீண்டும், மீண்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: பேர்வைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு தன்னிலை விளக்கம். ஏன் என்றால் நேற்றைய தினம் நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே ஒரு அறிக்கை வைத்ததை ஒட்டி நேற்று மாலைப் பத்திரிகைகளில் நம்முடைய எதிர்க்கட்சியினுடைய துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் செய்தி களைச் சொல்கிற நேரத்தில் என்னுடைய பெயரை இணைத்துச் சொல்லியிருப்பதன் காரணத்தாலும், இன்றும் அவர் பேசுகிற நேரத்தில் அமைச்சர்களில் சிலர் என்று—குறிப்பிட்டு பெயரைச் சொல்லாவிட்டாலும்—சொல்லி ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய பெயர் நேற்றைய தினம் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிற காரணத்தாலே ஒரு விளக்கத்தைத் தெரிவிப்பது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

1966-67 ஆம் ஆண்டில் அண்ணாநகர் உருவாக்கப்பட்ட நேரத்தில் வீட்டுவசதி வாரியம் பொதுமக்களிடமிருந்து வீட்டு மனைகளை ஒதுக்க விண்ணப்பங்கள் கோரியது. அப்போது விண்ணப்பித்தவர்களில் நானும் ஒருவன். எனக்கு ஒதுக்கப்பட்ட மனை வீட்டுவசதி வாரியத்தின் சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு ஒதுக்கப்பட்டது. வீட்டுவசதி வாரியத்தில் விதிமுறைகளைத் தளர்த்தியோ, எம். எம்.டி.ஏ. அனுமதி இல்லாமலோ எனக்கு மனை ஒதுக்கப்படவில்லை. அத்தோடு வீட்டுவசதி வாரியம் பொதுமக்கள் நன்மைக்காக ஒதுக்கி இருந்த பார்ட் போன்ற இடங்களை மாற்றியும் எனக்கு இடம் ஒதுக்கவில்லை. மேலும் கட்டிடம் கட்ட பிளான் அபுரவல் கூட 1975 ஆம் ஆண்டு எம். எம்.டி.ஏ. வழங்கியது. ஆனால் 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31-ஆம் தேதி மாலை 6 மணிக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டு அன்று இரவு 12 மணிக்கு மிசா சட்டத்தின் கீழ் நான் கைது செய்யப்பட்டேன். ஓராண்டுக் காலம் மிசா கையாக சிறைச்சாலையிலே இருந்த காரணத்தால் கட்டிடத்தை உரிய காலத்தில் கட்ட முடியவில்லை.

கட்டிடம் கட்டக் கொடுத்திருந்த கால அவகாசம் முடிந்து விட்டது. 1977 ஓல் மிசா சட்டத்திலிருந்து விடுதலை வழங்கப் பட்டதும், 1978 ஆம் ஆண்டு அ. தி. மு. க. ஆட்சி நடந்தபோது பிளான் அபுரவலுக்காக அனுப்பி இருந்தேன். (குறுக்கே)—தவ

1989 ஏப்ரல் 5]

[திரு. நா. வீராசாமி]

றான கருத்து மக்கள் மத்தியில் வந்தாகிவிட்டது. — அப்போது என்மீது பற்றும், பாசமும் கொண்ட அ. இ. அ. தி. மு. க. அரசு ரெனுவல் பிளானை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு மனை ஒதுக்கிய திலிருந்து ப்ளான் அப்ரூவல் செய்தது வரையில் ஏதாவது முறை கேடுகள் இருக்கின்றனவா என்று சுமார் இரண்டாண்டுக்காலம் எல்லாக் கோப்புகளையும் சரிபார்த்து எந்த விதிமுறையும் மீறப்படவில்லை என்று தெரிந்ததும் எனக்கு ப்ளான் ரெனுவல் செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. மேலும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட மனை ஒதுக்கீட்டில் ஏதாவது ஒழுங்கீனம் உள்ளதா என்று 1979 ஆம் ஆண்டு, எம்.ஜென்கி சாலத்தில், காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவரால் எழுப்பப்பட்ட அந்தப்பிரச்சினைக்கு, முன்பிருந்த ஆளுநர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் தமிழக அரசு கோப்புகளை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து, முறையாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என அன்றைய ஆட்சியும் முடிவுக்கு வந்தது.

அதுமாத்திரமல்ல. வருமான வரி அதிகாரிகளுக்கும் இந்தப் பிரச்சினை அனுப்பப்பட்டு, அதிலே அவர்களும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி, நான் மிசா-விலே இருந்தபோது சில நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. பின்னர் வருமான வரி அதிகாரிகள் வீட்டுவசதி வாரியத்திலே சென்று கோப்புகளையெல்லாம் சரி பார்த்து, ஒதுக்கப்பட்ட மனையில் எந்த முறைகேடும் நடைபெறவில்லை என்று கருதி என்மீது எடுக்கப்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளும் திரும்பப் பெறப்பட்டன என்பதை இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

8. தீர்மானம்

பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டும் பிரகரம் வீசியவரீது நடவடிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

இன்று முற்பகல் சுமார் 10-20 மணிக்குப் பார்வையாளர்கள் மாடத்திலிருந்து துண்டுப் பிரகரங்களை வீசிய சென்னை நந்தம் பாக்கம், எஸ். எஸ். போஸ் தெருவில் குடியிருக்கும் ராமசாமியின் மகன் வெண்பா வீராசாமி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் நபர் தற்போது பேரவைக் காவலரின் காவலில் இருக்கிறார். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அவரது செய்கை அவையினுடைய உரிமை மீறிய செயலாகும் என்பதைப் பேரவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது குறித்து மாண்புமிகு பேரவையின் முன்னவர் அவர்கள் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவார்கள், (குறுக்கீடுகள்).

[1989 ஏப்ரல் 5]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அந்த முறை தப்பு.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தமிழ் அறிஞர் ஒருவர்தான் இப்படிப் போட்டிருக்கின்றார்.

மாண்புமிகு பேராகிய க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்திற்கு நண்பர் திரு. திருநாவுக்கரசு, எதிர்க்கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல ஆலோசனை வழங்க எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு. இந்த அவை சில நேரங்களிலே அதிர்ச்சி அடையக்கூடிய முறையில், அவையிலே உள்ளவர்கள் ஏதோ ஒருவிதமான நடைக் கம் உள்ளது என்று எண்ணப்படும் வகையில் நடந்து கொள்வதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. எனவே இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“ இன்று முற்பகல் சுமார் 10-20 மணிக்குச் சட்டமன்றப் பார்வையாளர்கள் மாடத்திலிருந்து சில துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசிய உடனே காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள, சென்னை நந்தம் பாக்கம், எஸ்.எஸ். போஸ் தெருவில் குடியிருக்கும் ராமசாமியின் மகன் வெண்பா வீராசாமி என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நபர் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நடைமுறைக்கு மாறாகப் பெரும் குற்றம் புரிந்துள்ளார். அவருடைய செயல் இப்பேரவையை அவமதிக்கும் பெருங்குற்றம் என்று இப்பேரவை தீர்மானிக்கிறது. இருப்பினும், இன்று பிற்பகல் 1 மணி வரை அவரைச் சட்டமன்றப் பேரவைக் காவலர் காவலில் வைக்கலாம் ”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. விதி 109-இன் கீழ் உறுப்பினர் தன்னிலை விளக்கம்—தொடர்ச்சி.

சென்னையில் வீட்டுவசதி வாரியமனை ஒதுக்கீடு, அடுக்கு மாடிக் கட்டிட அனுமதி ஆகியவற்றில் நடைபெற்ற முறைகேடுகள் குறித்த முதலமைச்சரின் அறிக்கை—தொடர்ச்சி.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே வருத்தப்பட்டுப் பேசுவது போல நான் உணர்கிறேன். அவரைக் குறைசொல்வதற்காகவோ அல்லது குற்றம் சாட்டவோ சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்வது, இரண்டு பேர்கள், அ.தி.மு.க. வினர் என்று சொன்னதால் சொன்னேன், இதை நான் தப்பு என்று

1989 ஏப்ரல் 5]

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு

சொல்லவில்லை. அந்தந்த ஆட்சியிலே அந்தந்தக் கட்சியிலே ஆயிரம் பேர்கள் போடுகிறார்கள். அப்படிப் போடுகிறதேர்து 10 பேர், 20 பேர் வந்து இருப்பார்கள். இதுமாதிரி பலபேர்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதற்குத் தான் நான் சொன்னேனே தவிர, தனிப்பட்ட முறையிலே அவர்மீது களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சட்டப்படி அவர் வாங்கி இருக்கிறார். அதுபோல மற்றவர்களும் வாங்கியிருப்பார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் சொன்னேன்.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் இங்கு 109 ஆவது விதியைச் சுட்டிக்காட்டி, தன்னிலை விளக்கம் என்ற முறையில் நீண்ட உரை நிகழ்த்தி இருக்கின்றார்கள். இந்த விதியின்கீழ் எந்த அளவுக்கு ஒரு உறுப்பினர் சர்ச்சைக்குரிய, விவாதத்திற்குரிய பிரச்சினையை எழுப்ப முடியும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : அது முடிந்துவிட்டது.

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : அது முடிவு பெற்று இருந்தாலும் விதி வேண்டுமா 'இல்லையா'? அவையின் நேரத்தை வீணடித்துக்கொண்டு இருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சரி, அதை விட்டு விடுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அருமை நண்பர் திரு. லத்தீப் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேளாண்மை மானியம் அப்படியே நிற்கிறது. இன்று அவைத் தலைவரவர்கள் இடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் பேசி நாம் உரிமை பெற்றிருப்பது, இன்று இரண்டு மணி வரையிலே இந்த அவை நேரத்தை நீட்டித்து, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலுக்குப் பிறகு இன்று நிகழ்ச்சிகளை முடிக்கலாம் என்று, எதிர்க்கட்சியில் உள்ள தலைவர்களோடு பேசப்பட்டது. நீங்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அது குறித்து தலைவர் அவர்கள் அறிவிப்புச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடுகள்).

(முற்பகல் 12-20)

(திரு. திருநாவுக்கரசும், திரு. அப்துல் லத்தீபும் எழுந்து நின்றார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு பேருமே உட்காருங்கள்.

[1989 ஏப்ரல் 5]

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது அவையினுடைய மிக முக்கியமான பிரச்சினை. அவர் அப்படிச் சொல்லலாமா? He says that it is infructuous. Even if it is infructuous and even though he has talked, I have every right to bring it to the knowledge of the House because this concerns the procedure. It should be according to the Rules. (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அனைத்து உறுப்பினர்களும் உட்கார வேண்டும்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, on a point of order. நேற்றைக்கு தவறான விதியின்கீழ் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்து, எங்களைப் பழிவாங்கும் நோக்கத்தில் ஒன்றைப் படித்தார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டைச் சொல்லி, இது ஒரு தவறான முன் உதாரணமாக ஆகி, மாண்புமிகு முதலமைச்சருக்கும் பின்னாலே வரும் காலங்களில் இந்த நடைமுறை பின்பற்றப்படும்போது இப்போது இருப்பவர்களுக்கும் அது ஆபத்துதான் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி இதற்குக் கண்டனம் தெரிவித்து நாங்கள் அ.தி.மு.க. வினர் வெளிநடப்புச் செய்கிறோம்.

(அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்புச் செய்தனர்).

மாண்புமிகு பேராளியர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையினுடைய கண்ணியத்தைக் குறைப்பதற்காக திரும்பத் திரும்ப ஏதோ தாங்கள் உத்தமர்களைப் போல, யோக்கியர்களைப் போலப் பேசுவது (குறுக்கீடுகள்) நீங்கள் சொன்னதால் இது எல்லாம் வரும். (குறுக்கீடுகள்)

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்று சில விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். பொது நோக்கில் ஓர் அறிக்கை வைக்கலாம் என்ற தலைப்பிலே சில விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னேன். (குறுக்கீடுகள்). அதற்கு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் அவர்கள் தன்னிலை விளக்கம் என்கின்ற பெயரால் நீண்ட நேரம் பேசியிருக்கிறார். நான் பல ஆதாரங்களோடு இங்கே பேசியிருக்கிறேன். இத்துடன் விஷயம் முடிந்துவிட்டது. அதன் பிறகு இன்றைக்கு இங்கே ஒரு மணி நேரம் பேசிவிட்டு பிறகு அவர்கள் வெளிநடப்புச் செய்வது ஏன் என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. அன்றைக்குக் கூட திரு. குமரி அனந்தன் அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் பேசினார்கள். அதுபோல இன்றைக்கு திரு.

1989 ஏப்ரல் 5]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஒரு மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மட்டும் பேசலாம், அதற்கு நான் பதில் அளிக்க உரிமையில்லை, என்னைப் பேச வேண்டாம், ராஜிநாமா செய் என்று சொன்னால் இது என்ன ஜனநாயகம்? திரு. மூப்பனார் அவர்கள் வெளியே ஜனநாயகம் பற்றி அதிகமாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் தான் இதைப் புரிய வைக்க வேண்டும் (சிரிப்பு)

9 மானியக் கோரிக்கைகள், 1989-90—விவாதமும்—வாக்கெடுப்பும்—
தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 20—வேளாண்மை.

கோரிக்கை எண். 50—வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவு.

*திரு. பி. காளியப்பன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, உலகத் தமிழர்களின் ஒப்பற்ற தலைவரும், தமிழினக் காவலருமாகிய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு வணக்கம் தெரிவித்து என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் கலைஞர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1989-90 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையானது, கழகம் தேர்தல் அறிக்கையில் அறிவித்ததை நிறைவேற்றியதோடு, ஒளிமயமான எதிர்காலத்திற்கான திட்டங்கள் பல அறிவித்திருப்பது ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக அமைந்துள்ளது.

எங்களது ஒட்டன்சத்திரம் தொகுதி மிஷும் பின்தங்கிய வறட்சிப் பகுதியாகும். இங்கு பெரிய ஆறுகளோ, குளங்களோ கிடையாது. பெரும்பகுதி மக்களின் முக்கியத் தொழில் விவசாயம் தான். வேறு பெரிய, நடுத்தர குறிப்பிடத் தகுந்த தொழிற்சாலைகள் எதுவுமில்லை. பருவ மழை பெய்யாவிட்டால் விவசாயம் செய்ய இயலாது. எனவே, பருவ மழை பெய்யாத காலங்களில் மக்கள் தங்களின் வாழ்க்கைக்கு வேறு இடம் செல்வது வழக்கமான ஒன்றாகும். விவசாயிகளுக்கும் வருடம் முழுவதும் வேலை இருப்பதில்லை. விவசாயத்தில் கிடைக்கும் குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இப்பகுதியின் அதிகப்படியான விவசாய விளைபொருள் தக்காளி மற்றும் காய்கறிகளாகும். தக்காளிக்கு ஒட்டன்சத்திரத்தில் மிகப்பெரிய மார்க்கெட் ஒன்று உள்ளது. ஒரு நாளைக்கு சுமார் 500 டன் தக்காளி முதல் அதிக பட்சம் 1,000 டன் வரை மார்க்கெட்டுக்கு வந்து விற்பனையாகிறது. ஆனால் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கிலோவிற்கு ஒரு ரூபாய் கூட